

Fremsat den 2. oktober 2024 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard)

Forslag

til

Lov om supplerende bestemmelser til forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Loven supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942, (EU) 2024/1787 af 13. juni 2024 med senere ændringer (metaforordningen) med henblik på at sikre forordningens anvendelse i Danmark.

§ 2. Loven finder anvendelse på metanemissioner, aktiver og aktiviteter jf. metaforordningens artikel 1.

Den kompetente myndighed

§ 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren udpeger en kompetent myndighed i henhold til metaforordningen.

§ 4. Den kompetente myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt et forhold er omfattet af metaforordningen.

Stk. 2. Til brug for afgørelser efter stk. 1, kan den kompetente myndighed pålægge en fysisk eller juridisk person at afgive enhver oplysning, herunder på tro og love, som er nødvendig for at afklare, om et forhold er omfattet af metaforordningen.

Tilsyn og kontrol

§ 5. Den kompetente myndighed fører tilsyn og kontrol med overholdelse af denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

§ 6. Den kompetente myndighed har, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse, adgang til erhvervsmæssige lokaliteter, herunder dokumentation og optegnelser, når det skønnes nødvendigt for at føre en effektiv kontrol efter metaforordningen.

Stk. 2. Den kompetente myndighed kan som led i kontrolbesøg efter metaforordningen, uden retskendelse, foretage tekniske undersøgelser samt kræve en kopi af dokumentation og optegnelser udleveret.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1 og 2.

Påbud og tvangsbøder

§ 7. Den kompetente myndighed kan udstede påbud om overholdelse af metaforordningen, denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 2. Den kompetente myndighed kan pålægge daglige tvangsbøder til den, der undlader at efterkomme påbud meddelt efter stk. 1, vedrørende overholdelse af metaforordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2.

Oplysningspligter

§ 8. Den der er omfattet af metaforordningen skal, efter anmodning fra den kompetente myndighed, afgive alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som skønnes nødvendige for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metaforordningen, denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på tilsyn og kontrol.

§ 9. Den kompetente myndighed kan ved administration af metaforordningen indhente enhver oplysning hos Skatteforvaltningen, som er nødvendig for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver.

Gebyr

§ 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om gebyrer til dækning af den kompetente myndigheds omkostninger til administration af metaforordningen, denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

§ 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for indgivelse af klager til den kompetente myndighed i medfør af metanforordningens artikel 7.

Digital kommunikation og automatisering

§ 12. Skriftlig kommunikation til og fra den kompetente myndighed, skal foregå digitalt og under anvendelse af de it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger, som myndigheden anviser.

Stk. 2. Den kompetente myndigheds afgørelser om forhold omfattet af metanforordningen, denne lov og regler udstedt i medfør af loven kan træffes ved hjælp af automatiseret sagsbehandling.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation og automatiseret sagsbehandling.

Undtagelser fra indførelse i Lovtidende

§ 13. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, aktiver, m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af sådanne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer kan tilgås.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Gennemførelsesforanstaltninger

§ 14. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre, anvende eller håndhæve retsakter vedtaget af Den Europæiske Unions institutioner om forhold omfattet af metanforordningen.

Klage

§ 15. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af den kompetente myndighed i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven, jf. dog stk. 2, herunder regler fastsat i medfør af § 16.

Stk. 2. Afgørelser truffet af den kompetente myndighed, jf. metanforordningen artikel 7, kan alene indbringes for

Energiklagenævnet for så vidt angår forvaltningsretlige forhold.

Stk. 3. Den kompetente myndigheds afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Stk. 4. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 5. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, omfattet af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 6. Den kompetente myndigheds afgørelser kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

§ 16. Klima-, energi-, og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse af klage, herunder om formkrav til klagen og undtagelser fra klageadgang.

Straffebestemmelser

§ 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at efterkomme et påbud udstedt efter § 7, stk. 1, eller
- 2) undlader at afgive oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, som krævet efter § 4, stk. 2, eller § 8, stk. 1.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan, i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat i metanforordningen.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om konfiskation af økonomiske fordele opnået ved overtrædelse af regler fastsat i metanforordningen.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttræden

§ 18. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Territorialbestemmelse

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Formål, anvendelsesområde, definitioner og den kompetente myndighed
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Tilsyn og kontrol
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Oplysningspligter
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Gebyr
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Digital kommunikation og automatisering
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Undtagelser fra indførelse i Lovtidende
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Klage
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.8. Strafansvar
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Behandling af personoplysninger og forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Metan overgås kun af kuldioxid (CO₂), hvad angår dens samlede bidrag til klimaforandringer, og er ansvarlig for ca. en tredjedel af den nuværende globale opvarmning. Indholdet af metan i atmosfæren er steget kraftigt i løbet af de seneste ti år.

Den europæiske grønne pagt (EU Green Deal) kombinerer et bredt udvalg af gensidigt forstærkende foranstaltninger og initiativer, der sigter mod at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050. I oktober 2020 vedtog Europa-Kommissionen en EU-strategi for reduktion af metanemissioner (metanstrategien), hvori der træffes foranstaltninger til at reducere

metanemissioner i Unionen, herunder i energisektoren. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999, fastsættes målet om klimaneutralitet i hele Unionen frem mod 2050, og et bindende EU-mål om at reducere nettodrivhusgasemissioner med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren og ændring til forordning (EU) 2019/942, (EU) 2024/1787 af 13. juni 2024 (metanforordningen) fastsætter regler for nøjagtig måling, kvantificering

ring, overvågning, rapportering og verifikation af metanemissioner i olie, gas og kulsektoren.

Metanforordningen gælder umiddelbart i Danmark og skal ikke gennemføres i national ret, jf. Traktaten om Den europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 288. Dog er det nødvendigt at fastsætte nationale bestemmelser som supplement til forordningens bestemmelser vedrørende administration af forordningen. Således pålægger metanforordningen bl.a. medlemsstaterne at fastsætte sanktioner for overtrædelse af forordningens bestemmelser. Da der forventes en løbende revision af metanforordningen samt vedtagelse af tilknyttede EU-retsakter, indeholder lovforslaget bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte de regler, der vil være nødvendige for administrationen af metanforordningen i Danmark.

Lovforslagets formål er således at sikre metanforordningens anvendelse i Danmark.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Formål, anvendelsesområde og den kompetente myndighed

2.1.1. Gældende ret

Metanforordningens artikel 1 fastlægger forordningens emne og anvendelsesområde. Det fremgår af artikel 1, stk. 1, at metanforordningen fastsætter regler for nøjagtig måling, kvantificering, overvågning, rapportering og verifikation af metanemissioner i EU's energisektor og for reduktion af disse emissioner, herunder gennem undersøgelser med henblik på lækagedetektion og -reparation, reparationsforpligtelser og restriktioner for udluftning og afbrænding. Forordningen fastlægger også regler om værktøjer, der sikrer gennemsigtighed med hensyn til metanemissioner. Metanforordningens artikel 1, stk. 2 og 3, fastlægger forordningens anvendelsesområde. Heraf fremgår det, at forordningen finder anvendelse på aktiviteter som efterforskning og produktion af olie og naturgas, udvinding og behandling af naturgas, transmission og distribution af naturgas, bortset fra målesystemer på endelige forbrugssteder og de dele af servicelinjer mellem forsyningsnettet og målesystemerne, der befinder sig på slutkunders ejendom, samt underjordisk lagring og drift i LNG-faciliteter. Herudover fremgår det, at forordningen finder anvendelse på aktiver som inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde, aktive underjordiske kulminer og kulminer i åbne brud, lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer. Forordningen finder også anvendelse på metanemissioner, der forekommer uden for EU, for så vidt angår råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet.

Metanforordningens artikel 2 indeholder en lang række definitioner, herunder de parter (metanaktører) der, efter forordningen, bliver pålagt forpligtelser. Disse er »operatører«, »mineselskaber«, »foretagender« og »importører«.

Metanforordningens artikel 2, stk. 1, nr. 3, definerer en »operatør« som enhver fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer et aktiv, eller som, hvis det er fastsat i henhold til national ret, har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift af et aktiv.

Metanforordningens artikel 2, stk. 1, nr. 12, definerer et »mineselskab« som enhver fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer en kulmine, eller som, hvis det er fastsat i henhold til national ret, har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift af en kulmine.

Metanforordningens artikel 2, stk. 1, nr. 23, definerer et »foretagende« som en fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende aktiviteter: efterforskning og produktion af olie eller naturgas, udvinding og behandling af naturgas eller transmission, distribution og underjordisk lagring af gas, herunder for så vidt angår LNG.

Metanforordningens artikel 2, stk. 1, nr. 59, definerer en »importør« som en fysisk eller juridisk person, som i forbindelse med en handelsaktivitet bringer råolie, naturgas eller kul fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet, herunder enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som er udpeget til at udføre de handlinger og formaliteter, der kræves i henhold kapitel 5.

Det fremgår af metanforordningens artikel 4, stk. 1, at hver medlemsstat skal udpege en eller flere kompetente myndigheder, der er ansvarlige for overvågning og håndhævelse af anvendelsen af metanforordningen.

Der på nuværende tidspunkt ikke nationale regler for nøjagtig måling, kvantificering, overvågning, rapportering og verifikation af metanemissioner i energisektoren. Dog ses lignende krav i forhold til CO₂-emissioner i kvoteordningen som reguleret ved lov nr. 1767 af 28. december 2023 om CO₂-kvoter. Det er eksempelvis en central opgave for operatøren i kvoteordningen at sikre en nøje overvågning og rapportering af aktiviteternes drivhusgasudledning i overensstemmelse med deres godkendte overvågningsplan. Den rapporterede udledning opgøres årligt i CO₂-ækvivalenter og skal verificeres af en uvildig tredjepart. Denne »verifikator« skal være akkrediteret til samme formål af et EU-godkendt akkrediteringsorgan.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Forordninger er umiddelbart gældende i medlemsstaterne, og forordningens bestemmelser må ikke implementeres i Danmark, jf. TEUF artikel 288. Metanforordningen kræver dog, at der fastsættes visse gennemførelsesforanstaltninger i medlemsstaterne, herunder at der udpeges en kompetent national myndighed, der skal varetage en række opgaver efter forordningen. Det vurderes derfor, at der er behov for

at fastsætte supplerende regler, for at sikre forordningens anvendelse i Danmark.

Det foreslås, at lovens formål vil være at supplere metanforordningen, med henblik på at sikre forordningens anvendelse i Danmark.

Det foreslås, at loven vil finde anvendelse på metanemissioner, aktiver og aktiviteter jf. metanforordningens artikel 1.

Loven vil skulle supplere metanforordningen, hvorfor anvendelsesområdet fastsættes i overensstemmelse med forordningens anvendelsesområde. Dette vil medføre, at metanforordningen vil kunne administreres og håndhæves effektivt i dansk ret.

Begreberne »aktiver« og »aktiviteter« skal forstås i overensstemmelse med de aktiver og aktiviteter som er nævnt i metanforordningens artikel 1, stk. 2 og 3. Dette omfatter »aktiverne« inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde, permanent lukkede og forladte brønde, aktive underjordiske kulminer og kulminer i åbne brud, lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer. Endvidere omfatter det »aktiviteterne« efterforskning og produktion af olie og naturgas, udvinding og behandling af naturgas, transmission og distribution af naturgas, bortset fra målesystemer på endelige forbrugssteder og de dele af servicelinjer mellem forsyningsnettet og målesystemerne, der befinder sig på slutkunders ejendom, samt underjordisk lagring og drift i LNG-faciliteter.

Også metanemissioner, der forekommer uden for EU, for så vidt angår råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, vil være omfattet af lovens anvendelsesområde.

Begrebet »metanforordningen« vil skulle forstås i bred forstand og vil derfor omfatte alle senere ændringer af forordningen og samtlige kommende EU-retsakter omfattet af metanforordningen.

Lovens pligtssubjekter vil blive de samme som metanforordningens. Metanaktørerne »operatører«, »mineselskaber«, »foretagender« og »importører«.

Det foreslås, at forankre administrationen af metanforordningen i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, samt at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle udpege den kompetente myndighed i henhold til metanforordningens artikel 4. Det forudsættes, at ministeren udpeger Energistyrelsen som kompetent myndighed.

I tvivlstilfælde kan der være behov for, at den kompetente myndighed kan træffe en afgørelse om, hvorvidt et forhold er omfattet af metanforordningen.

Det foreslås derfor, at den kompetente myndighed vil skulle træffe afgørelse om, hvorvidt et forhold er omfattet af metanforordningen, og at den kompetente myndighed vil kunne pålægge en fysisk eller juridisk person at afgive en

hver relevant oplysning, herunder på tro og love, som er nødvendig for at afklare om et forhold er omfattet af metanforordningen. Sådanne pålæg vil have karakter af påbud i overensstemmelse med forslaget § 7.

Den kompetente myndigheds bemyndigelse til at træffe afgørelse vil alene angå behovet for en retlig stillingtagen i henhold til metanforordningen. Myndigheden kan ikke benytte bestemmelsen til administrativt at udvide eller indsnævre metanforordningens anvendelsesområde.

For nærmere om formål, anvendelsesområde og den kompetente myndighed henvises til lovforslagets §§ 1-4 og bemærkningerne hertil.

2.2. Tilsyn og kontrol

2.2.1. Gældende ret

Metanforordningens artikel 4, stk. 1, fastslår, at den kompetente myndighed er ansvarlig for at overvåge og håndhæve anvendelsen af forordningen. Endvidere fastslår metanforordningens artikel 5, stk. 1, at den kompetente myndighed, under udførelsen af dennes opgaver, træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre metanforordningens overholdelse. Af metanforordningens artikel 5, stk. 2, fremgår det, at de omfattede metanaktører skal yde al den nødvendige bistand, for at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til forordningen, navnlig med hensyn til inspektioner, jf. forordningens artikel 6.

Med metanforordningens artikel 6 forpligtes den kompetente myndighed til at fortage inspektioner, herunder rutinemæssige og ikke-rutinemæssige inspektioner. Inspektioner omfatter, hvor det er relevant, kontrol af anlæg eller revisioner på stedet, undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der påviser overholdelse af kravene i forordningen, detektion og måling af metanemissioner samt eventuelle opfølgende tiltag, der træffes af den kompetente myndighed for at kontrollere og fremme overholdelse af kravene i forordningen. Af metanforordningens artikel 6, stk. 4, fremgår det, at de kompetente myndigheder foretager ikke-rutinemæssige inspektioner for at undersøge begrundede klager som omhandlet i artikel 7 hurtigst muligt og senest 10 måneder efter den dato, hvor de kompetente myndigheder får kendskab til sådanne klager eller manglende overholdelse, og for at sikre, hvor de kompetente myndigheder skønner det relevant, at der er foretaget lækagereparationer eller udskiftning af komponenter i overensstemmelse med artikel 14, og at der er gennemført mitigerende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 18, 22 og 26, samt for at sikre overholdelse, hvis der er indrømmet en dispensation i henhold til artikel 14, stk. 5.

Det følger af metanforordningens artikel 7, at enhver fysisk eller juridisk person kan indgive en skriftlig klage til de kompetente myndigheder over en metanaktørs potentielle overtrædelse af forordningen. Klagen skal være behørigt underbygget og indeholde tilstrækkelig dokumentation for den påståede overtrædelse. En begrundet klage kan medføre, at

den kompetente myndighed foretager en ikke-rutinemæssig inspektion, jf. metanforordningens artikel 6.

Metanaktører forpligtes efter metanforordningens artikel 12, artikel 18, artikel 20 og artikel 25 til at forelægge den kompetente myndighed en årlig metanemissionsrapport. Endvidere forpligtes »operatører« efter metanforordningens artikel 14 til at forelægge den kompetente myndighed et lækagedetektiøns og -reparationsprogram. Efter forordningens artikel 16 forpligtes »operatører« og »mineselskaber« til at rapportere udluftnings eller flaringhændelser til den kompetente myndighed. Ved ovenstående rapporteringer m.v. skal den kompetente myndighed sikre, at metanaktører overholder overvågnings- og rapporteringsforpligtelserne, jf. metanforordningens artikel 4 og 5.

Ifølge metanforordningens artikel 33, stk. 2, litra d, skal medlemsstaterne sikre, at den kompetente myndighed kan vedtage en afgørelse om pålæg af tvangsbøder ved overtrædelse af forordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2. Bestemmelserne indeholder diverse rapporterings- og oplysningspligter, som metanaktører skal overholde overfor den kompetente myndighed inden for de i bestemmelserne foreskrevne frister.

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale regler om tilsyn og kontrol på metanforordningens område.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at den kompetente myndighed kan overvåge og håndhæve metanforordningen skønnes det nødvendigt, at den kompetente myndighed samtidig får adgang til at føre tilsyn og kontrol med overholdelsen af de supplerende regler der måtte blive fastsat i loven og i medfør af loven. Det foreslås derfor, at den kompetente myndighed vil skulle føre tilsyn og kontrol med overholdelse af loven og regler udstedt i medfør af loven.

For at sikre en effektiv kontrol med metanforordningens overholdelse, vurderes det endvidere, at der er behov for, at den kompetente myndighed i forbindelse med udførelse af inspektioner efter metanforordningen kan få adgang til de anlæg og lokaliteter som er omfattet af forordningens artikel 6. Det foreslås derfor, at den kompetente myndighed, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse, vil kunne få adgang til erhvervmæssige lokaliteter, herunder dokumentation og optegnelser, når det skønnes nødvendigt, for at føre en effektiv kontrol efter metanforordningen.

Rutinemæssige inspektioner forventes at være varslede og adgang forventes aftalt med de pågældende metanaktører. Skulle der mod forventning ikke kunne aftales adgang med de pågældende metanaktører, vil der som udgangspunkt skulle indhentes retskendelse til at foretage rutinemæssig inspektion.

Behovet for adgang uden retskendelse knytter sig til ikke-rutinemæssige inspektioner, hvor der vurderes at være et tidsmæssigt hensyn, f.eks. såfremt der er tale om sundhedsfare for det omkringliggende samfund, og hvor metanaktøren ikke frivilligt giver adgang til anlæg og lokaliteter. Det vil være en betingelse for anvendelse af muligheden for adgang uden retskendelse, at det ikke vil være muligt at tilvejebringe oplysningerne ved brug af mindre indgribende foranstaltninger i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Det er formålet at supplere metanforordningens artikel 6 om inspektioner, hvilket også vil betyde, at kontrol skal forstås i overensstemmelse med inspektioner efter metanforordningens artikel 6.

For at sikre metanforordningens overholdelse foreslås det endvidere, at den kompetente myndighed skal kunne udstede påbud om overholdelse af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven. Sådanne påbud vil bl.a. kunne omfatte, at skulle bringe forhold, der strider imod metanforordningens regler, i overensstemmelse med reglerne inden for en nærmere angivet frist, samt at fremlægge oplysninger for den kompetente myndighed inden for en nærmere angivet frist i overensstemmelse med den foreslåede § 4, stk. 2 og § 8, stk. 1.

Endvidere vurderes det på baggrund af metanforordningens artikel 33, stk. 2, litra d, at der foreligger et særligt behov for effektiv kontrol og håndhævelse i form mulighed for at pålægge tvangsbøder på det pågældende område, samt at de forhold, der vil kunne udløse tvangsbøder, vil være let konstaterbare.

Det foreslås derfor, at den kompetente myndighed vil kunne pålægge administrative tvangsbøder til den, der undlader at efterkomme et påbud om opfyldelse af forpligtelserne i metanforordningen. Denne mulighed vil være begrænset til situationen, hvor en metanaktør undlader at opfylde et påbud om overholdelse af forordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2. Den foreslåede bestemmelse opfylder forpligtelsen i artikel 33, stk. 2, litra d, ved at skabe et middel for den kompetente myndighed til effektivt at kunne bringe vedvarende overtrædelser af de pågældende bestemmelser i metanforordningen til ophør.

En tvangsbøde er en særlig sanktionsform hvis formål er at gennemtvinge en handlepligt. Ubetalte pålagte tvangsbøder vil bortfalde, når en påbudt handlepligt efterkommes. Selvom en påbudt pligt efterkommes, vil det ikke udelukke en strafferetlig sanktion. For nærmere om straf henvises til den foreslåede § 17, samt bemærkningerne hertil.

For nærmere om tilsyn og kontrol, herunder påbud og tvangsbøder, henvises til lovforslagets §§ 5-7 og bemærkningerne hertil.

2.3. Oplysningspligter

2.3.1. Gældende ret

Metanforordningen indeholder en række oplysningspligter, hvor metanaktører forpligtes til at afgive oplysninger, herunder i forbindelse med rapporteringsforpligtelserne i artikel 12 og artikel 14, som omfatter operatører og foretagender, samt artiklerne 20, som omfatter mineselskaber og artikel 27, som omfatter importører. Oplysningspligten i artiklerne angår de oplysninger, der kræves i den årlige rapportering som f.eks. metanemission-data.

I metanforordningens artikel 12, stk. 1 og 2, forpligtes operatører og foretagender til at forelægge en metanemissionsrapport med en kvantificering af metanemissioner på kilde-niveau.

I metanforordningens artikel 14, stk. 1, forpligtes operatører at give de kompetente myndigheder oplysninger om anvendte standarder, herunder internationale standarder, eller metoder brugt i forbindelse med lækagedetektion og -reparationsprogrammer. Endvidere forpligtes operatører til at sikre optegnelse af lækager og reparationer. Disse oplysninger skal operatører opbevare i mindste ti år og stille til rådighed for de kompetente myndigheder.

I metanforordningens artikel 20, stk. 1, forpligtes mineselskaber til at foretage metanemissionsrapportering på kilde-niveau på alle ventilationsskakter.

I metanforordningens artikel 27, stk. 1, forpligtes importører til at forelægge importoplysninger m.m. for den kompetente myndighed.

Det følger af metanforordningens artikel 10, at den kompetente myndighed, i forbindelse med opførelsen af opgaver og udøvelsen af beføjelser, forpligtes til at tage hensyn til de oplysninger, der er gjort offentligt tilgængelige af Det Internationale Observationsorgan for Metanemissioner (IMEO), Oil and Gas Methane Partnership (OGMP) eller andre relevante international tilgængelige oplysninger

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale regler om oplysningspligter på metanforordningens område.

2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ofte vil oplysningspligter omfattet af dette lovforslag følge af metanforordningens regler. Det er dog vurderet, at der er behov for en generel oplysningspligt, der har til formål at sikre, at den kompetente myndighed kan indhente fornødne oplysninger, også i situationer, hvor mere konkrete hjemler mangler eller forekommer usikre, til brug for administrationen af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven. Endvidere er der behov for hjemmel til, at kunne fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på gennemførelse af tilsyn og kontrol.

Det foreslås derfor, at den der er omfattet af metanforordningen, efter anmodning fra den kompetente myndighed vil

skulle give alle oplysninger, som findes nødvendige for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven. Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på tilsyn og kontrol.

For nærmere om oplysningspligter henvises til lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil.

2.4. Gebyr

2.4.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale regler om gebyrer på metanforordningens område.

2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Metanforordningen afføder en række opgaver hos den kompetente myndighed, og der er behov for at tilvejebringe hjemmel, til at kunne opkræve gebyrer hos metanaktørerne til dækning af udgifter forbundet med den kompetente myndigheds administration af ordningen. Det vurderes, at finansieringen bør ske via et omkostningsbaseret gebyr, som følger »forurener-betaler-princippet«.

»Forurener-betaler-princippet« er det almindelige udgangspunkt inden for dansk miljøret og klimaret. »Forurener-betaler-princippet« betyder, at forurenerne (udlederne) bærer omkostningerne ved deres forurening, herunder omkostningerne til de foranstaltninger, der træffes for at forhindre, kontrollere og afhjælpe forureningen, og de omkostninger, denne forurening påfører samfundet. Blandt andet har »forurener-betaler-princippet« været gældende for administration af den beslægtede kvoteordning (EU ETS) siden dennes start den 1. januar 2005.

Derfor foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal kunne fastsætte regler om betaling af gebyrer for omkostningerne ved den kompetente myndigheds administration af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven.

Reglerne om betaling af gebyrer vil omfatte udgifter, som efter et rimeligt skøn medgår til den løbende administration af metanforordningen, herunder omkostninger til sagsbehandling, omkostninger til løbende kontrol og IT-mæssige udgifter m.m. Reglerne vil også omfatte inspektionsomkostninger.

De administrative omkostninger ved metanforordningen vil kunne ændre sig løbende fra år til år, og da omkostningerne vil skulle fordeles ligeligt på et varierende antal betalingspligtige, vil der skulle ske en løbende tilpasning af de opkrævede gebyrsatser i overensstemmelse med Budgetvejledningen.

Det påtænkes, at metanaktører vil blive opkrævet et årligt gebyr til dækning af administrationsomkostningerne. Her-

udover vil metanaktørerne blive opkrævet et inspektionsgebyr i forbindelse med inspektion. Inspektionsomkostningerne for den enkelte metanaktør påtænkes differentieret efter hvilken af metanforordningens bestemmelser, inspektionen udføres.

Metanforordningens artikel 7, giver adgang til, at enhver fysisk eller juridisk person kan indgive en skriftlig klage til den kompetente myndighed over en metanaktørs potentielle overtrædelse af forordningen. Klageadgangen følger af, at metanemissioner bl.a. påvirker sundheden, og at metanemissionskilder kan ligge tæt på byområder og beboelsesområder. Adgangen til at indgive en klage efter bestemmelsen er meget bred. Det er således fundet nødvendigt at indføre en mulighed for, at der ville kunne fastsættes en begrænsende foranstaltning i form af et egentligt klagegebyr. Denne foranstaltning vil skulle sikre, at en klager foretager en grundig overvejelse af klagens substans forud for indgivelse af klagen og derfor kun indgiver en velovervejede og velbegrunnet klage. Foranstaltningerne skal dog ikke være en sådan barriere, at en klage ikke indgives.

Derfor foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om betaling for indgivelse af klager til den kompetente myndighed i medfør af metanforordningens artikel 7.

Det er hensigten at sikre mulighed for, at ministeren vil kunne fastsætte regler om opkrævning af et klagegebyr, f.eks. på grund af et større ressourceforbrug for den kompetente myndighed end forventet, som følge af et højt antal af indkomne klager. Det nærmere omfang af den kompetente myndigheds ressourceforbrug kan dog først klarlægges, når den kompetente myndighed har opnået nærmere erfaringer hermed.

For nærmere om gebyr henvises til lovforslagets §§ 10-11 og bemærkningerne hertil.

2.5. Digital kommunikation og automatisering

2.5.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale regler om digital kommunikation og automatisering på metanforordningens område.

2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af hensyn til en omkostningseffektiv administration af metanforordningen skønnes det nødvendigt, at skabe pligt til, at al kommunikation mellem den kompetente myndighed og metanaktører skal ske digitalt. Det foreslås derfor, at skriftlig kommunikation til og fra den kompetente myndighed vil skulle foregå digitalt og under anvendelse af de it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger, som den myndighed anviser.

Det kan efter omstændighederne følge af myndighedens ge-

nerelle vejledningspligt, at en afsender, der ikke kommunikerer i overensstemmelse med bestemmelsen, henvises til at anvende den relevante digitale kommunikationskanal. Myndigheden bevarer sin mulighed for at tage f.eks. den første kontakt med en virksomhed i ikke-digital form, hvilket i praksis eksempelvis kan være nødvendigt i forhold til udenlandske virksomheder med henblik på, at gøre disse opmærksomme på metanforordningens regler, herunder kravet om digital kommunikation.

Klager over myndighedens afgørelser, såvel som klager i henhold til metanforordningens artikel 7, vil også skulle foregå digitalt til myndigheden.

Det foreslås herudover, at myndighedens afgørelser om forhold omfattet af metanforordningen vil kunne udstedes ved hjælp af automatiseret sagsbehandling. Bestemmelsen foreslås affattet tilpas bredt, så den kan rumme enhver form for automatisk sagsbehandling, herunder »automatisk behandling af personoplysninger«, »automatiske afgørelser« og »automatiske individuelle afgørelser« som omhandlet i databeskyttelsesforordning (EU) 2016/679, samt »automatisk sagsbehandling« som omhandlet i forvaltningslovens § 32 b. Anvendelsesmulighederne er ikke begrænset hertil. Mulighederne omfatter alle sagsbehandlingsskridt, som indebærer en maskinel behandling uden en fysisk person som sagsbehandler, uanset om disse skridt udføres på grundlag af faste og entydige kriterier eller uden sådanne. Dette brede tilsigtede anvendelsesområde har baggrund i, at den tekniske udvikling inden for it-området er ved at frembringe mere avancerede it-værktøjer, der i de kommende år ventes at stå til rådighed, både som del af standard-kontorprogrammer og som del af produkter målrettet den almindelige offentlige forvaltningsvirksomhed.

I forbindelse med anvendelsen af automatiseret sagsbehandling består der en pligt til at påse tværgående lovgivning og retsprincipper, herunder forvaltningsloven (LBK nr. 433 af 22. april 2014) og databeskyttelsesforordningen ((EU) 2016/679), samt de til enhver tid værende regler og standarder inden for det forvaltnings- og dataretlige område. Heraf vil der i nogle tilfælde kunne udledes et egentligt krav om regulering af bestemte automatiseringsprocesser, hvilket ifølge forslaget ligeledes kan tilgodeses gennem regeludstedelse med hjemmel i § 12, stk. 3.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om digital kommunikation og automatiseret sagsbehandling. Det er hensigten at skabe en udtrykkelig adgang til regulering af den digitale kommunikation og automatiserede sagsbehandling. Efter forslaget vil ministeren kunne regulere forholdene i administrative regelsæt, hvor dette skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt, f.eks. fordi der måtte vise sig et behov for at udveksle data i usædvanlige digitale formater, og hvor opfyldelsen af dette krav skønnes at være forbundet med usædvanligt store byrder for de berørte metanaktører m.v.

Bestemmelsen vil skulle supplere metanforordningens bestemmelser, hvor en sådan supplerings anses for nødvendig eller hensigtsmæssig. Ved bestemmelsens anvendelse tilstræbes løsninger, der vil kunne lette de administrative arbejdsgange for enten myndighed eller virksomhed, og så vidt muligt for begge parter på samme tid.

For nærmere om digital kommunikation og automatisering henvises til lovforslagets § 12 og bemærkningerne hertil.

2.6. Undtagelser fra indførelse i Lovtidende

2.6.1. Gældende ret

Det fremgår af grundlovens § 22, 2. pkt., at love skal kundgøres. Det antages, at kundgørelseskravet også gælder for bekendtgørelser. Grundloven indeholder ikke bestemte krav til kundgørelsens form.

Det fremgår af lovtidendeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 10. august 2016 om udgivelsen af en Lovtidende, som ændret ved lov nr. 1785 af 28. december 2023 om ændring af lov om udgivelsen af en Lovtidende, at blandt andet love og bekendtgørelser skal indføres i Lovtidende, og at Lovtidende er den bindende bekendtgørelsesform for de retsforskrifter, der er omfattet af lovtidendelovens kundgørelsesordning. Kravet om optagelse i Lovtidende kan fraviges ved lov, når der fastsættes en alternativ kundgørelsesmåde.

Der findes flere eksempler på, at der i lovgivningen henvises til tekniske specifikationer, samt at det har været nødvendigt at fravige den almindelige kundgørelsesordning i Lovtidende på det pågældende ministeriums område.

Af eksempler kan blandt andre nævnes Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets lovbekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021 om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. § 28 a, Miljøministeriets lovbekendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022 om vandforsyning m.v., jf. § 71 a, samt Forsvarsministeriets lovbekendtgørelse nr. 314 af 3. april 2017 om beredskabsloven, jf. § 33 a.

Metanforordningen henviser til tekniske specifikationer og internationale vedtagelser. Tekniske specifikationer og internationale vedtagelser indeholder blandt andet standarder, forskrifter, kodekser og rapporter som er relevante i forbindelse med efterlevelsen af visse krav. Disse tekniske specifikationer og internationale vedtagelser kan f.eks. tilgås hos pågældende myndighed og rekvireres mod betaling hos rettighedshaver, og indføres ikke i Lovtidende.

2.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt for ministeren at kunne fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer ikke indføres i Lovtidende.

Der lægges derfor op til, at klima-, energi- og forsynings-

ministeren efter en konkret vurdering vil kunne undtage nærmere angivne tekniske specifikationer og internationale vedtagelser, der henvises til i regler fastsat i medfør af metanforordningen, fra kravet om indførelse i Lovtidende. I tilknytning hertil foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvordan der kan opnås adgang til indholdet af de tekniske specifikationer og internationale vedtagelser, der ikke indføres i Lovtidende. Forslaget skal sikre, at tekniske specifikationer og internationale vedtagelser kan undtages fra indførelse i Lovtidende og i stedet kundgøres på anden vis.

Bemyndigelsen vil blive anvendt, når der efter en konkret vurdering gør sig tungtvejende hensyn gældende. Dette kan f.eks. omfatte, at tekniske specifikationer er ophavsretligt beskyttede, eller at tekniske specifikationer retter sig mod en snæver kreds af professionelle brugere.

Tekniske specifikationer, som undtages fra kundgørelseskravet, indeholder oftest standarder, guidelines, normer, klassificeringer, forskrifter, retningslinjer eller tekniske definitioner udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Oil and Gas Methane Partnership (OGMP) samt af nationale eller internationale akkrediteringsorganer eller af brancheorganisationer m.v.

Internationale vedtagelser, som undtages fra kundgørelseskravet, indeholder oftest rapporter, resolutioner, kodekser, guidelines m.v. fra FN, UNFCCC eller andre internationale organisationer.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at tekniske specifikationer og internationale vedtagelser, som der henvises til i regler fastsat i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende. Regler fastsat i medfør af loven, hvori der henvises til tekniske specifikationer, indføres i overensstemmelse med den normale kundgørelsesordning i Lovtidende.

Ministeren fastsætter herefter regler om, hvordan kundgørelse af tekniske specifikationer og internationale vedtagelser, der ikke indføres i Lovtidende, vil skulle ske. Der vil f.eks. kunne fastsættes regler om, at specifikationerne vil kunne tilgås uden betaling hos den pågældende myndighed og på biblioteker landet over, og at specifikationerne derudover vil kunne rekvireres mod betaling hos rettighedshaver.

Klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte regler om, at tekniske specifikationer og internationale vedtagelser, der henvises til i regler fastsat i medfør af denne lov, og som ikke indføres i Lovtidende, kan undtages fra den almindeligt gældende forudsætning om, at forskrifter skal udfærdiges på dansk. Dette er begrundet i, at det ofte er fagligt nødvendigt af hensyn til tekniske og sproglige nuancer m.v., at de tekniske specifikationer og internationale vedtagelser anvendes på originalsproget (typisk engelsk). Eksempelvis henvises i metanforordningen flere steder til internationale standarder, herunder de techni-

ske vejledningsdokumenter og standarder fra Oil and Gas Methane Partnership (OGMP), som typisk alene foreligger på engelsk.

Bemyndigelsen vil blive anvendt, når der efter en konkret vurdering gør sig tungtvejende hensyn gældende. Dette kan f.eks. omfatte, at tekniske specifikationer retter sig mod en snæver kreds af professionelle brugere og er af særlig teknisk karakter. Disse professionelle brugere antages desuden at være vant til at anvende specifikationer på andre sprog end dansk.

For nærmere om undtagelser fra indførelse i Lovtidende henvises til lovforslagets § 13 og bemærkningerne hertil.

2.7. Klage

2.7.1. Gældende ret

Det følger af metanforordningens artikel 7, at enhver fysisk eller juridisk person kan indgive en skriftlig klage til den kompetente myndighed over en metanaktørs potentielle overtrædelse af forordningen. Det bemærkes at denne klageadgang ikke er en rekursmulighed, men i stedet en slags anmeldelse med efterfølgende partsstatus for anmelderen. Afgørelser af klager indgivet efter artikel 7 vil derfor kunne være genstand for administrativ rekurs.

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale klage-regler på metanforordningens område.

2.7.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved administrationen af metanforordningen, er der behov for en klageinstans til den kompetente myndigheds afgørelser efter metanforordningen.

Det foreslås, at Energiklagenævnet vil blive administrativ rekursinstans i forhold til afgørelser truffet i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven. Energiklagenævnet skønnes bedst egnet, da nævnet i forvejen behandler klager over afgørelser truffet i henhold til den beslægtede kvoteordning, som indeholder lignende krav til overvågning og rapportering af emissioner. Samtidig foreslås det, at afgørelser truffet af den kompetente myndighed ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås, at afgørelser om klager indbragt for den kompetente myndighed jf. metanforordningens artikel 7, ikke vil kunne påklages til Energiklagenævnet. Behandlingen af sådanne sager vil kunne kræve, at den kompetente myndighed vil skulle foretage en inspektion af det påklagede anlæg eller den påklagede lokalitet. Ved inspektion vil det kunne være påkrævet, at der foretages tekniske undersøgelser. I praksis vil dette bl.a. kunne være en måling af metanemissioner med måleudstyr som passer til opgaven. Når en sådan inspektion vil skulle finde sted, særligt på offshore lokaliteter, vil dette kunne kræve, at de, der vil skulle foretage inspektionen, er i besiddelse af de fornødne sikkerhedsgodkendelser

m.v. Det vurderes endvidere, at udførelsen af en inspektion vil kræve en særlig teknisk viden af en sådan karakter, at bilæggelse af tvister desangående vil kunne kræve en grundig bevisførelse med inddragelse af sagkyndige m.v. En part, der har modtaget en afgørelse om en klage indgivet for den kompetente myndighed jf. metanforordningens artikel 7, vil kunne indbringe denne afgørelse for domstolene i henhold til retsplejelovens regler, der tillader en mere vidtgående bevisførelse, end hvad der ville være muligt i forbindelse med Energiklagenævnets sagsbehandling. Afgørelser efter metanforordningens artikel 7 vil dog stadig kunne indbringes for Energiklagenævnet for så vidt angår forvaltningsretlige forhold.

For så vidt angår klager efter metanforordningens artikel 7 foreslås det ligeledes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive bemyndiget til at kunne fastsætte regler om betaling af gebyr for indgivelse af disse sager. For nærmere herom henvises til lovforslagets afsnit 2.4.

Det foreslås, at den kompetente myndigheds afgørelser ikke vil kunne indbringes for domstolene før den endelige administrative afgørelse foreligger, hvorfor rekursmuligheden vil skulle udnyttes først. Forslaget vil omfatte både afgørelser efter metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven. Dette foreslås af ressourcemæssige hensyn til domstolene, samt af hensyn til, at to instanser ikke vil skulle behandle det samme spørgsmål samtidigt. I forlængelse heraf foreslås det, at en klage over en afgørelse truffet i henhold til metanforordningen vil skulle være indgivet skriftligt til den kompetente myndighed senest 4 uger efter afgørelsen er meddelt.

Det foreslås endelig, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om indgivelse af klage, herunder om adgangen til at klage over afgørelser, der træffes af den kompetente myndighed, hvorvidt afgørelser kan indbringes for Energiklagenævnet og om formkrav til klagen. Det er hensigten, at skabe adgang til at regulere klageproceduren inden for metanforordningen. Derved vil ministeren kunne fastsætte klageadgange, klagefrister eller klageprocedurer i det omfang, at dette vil være foreneligt med metanforordningens og lovens øvrige bestemmelser.

For nærmere om klage henvises til lovforslagets §§ 15 og 16 og bemærkningerne hertil.

2.8. Strafansvar

2.8.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale regler om strafansvar og håndhævelse på metanforordningens område. Det skyldes, at forordningen er et nyt klimainstrument som ikke tidligere har været reguleret.

Det følger af metanforordningens artikel 5, at den kompetente myndighed under udførelsen af sine opgaver skal træf-

fe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes.

Metanforordningen indeholder i artikel 33 en række pligter for medlemsstaterne i forhold til at fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelser af forordningens bestemmelser.

Ifølge artikel 33, stk. 1, skal sanktionerne være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Sanktionerne skal som minimum omfatte bøder, der står i et rimeligt forhold til miljøskaderne og indvirkningen på menneskers sikkerhed og sundhed, fastsat på et niveau, der som minimum effektivt berører de ansvarlige den økonomiske gevinst ved overtrædelsen på en effektiv måde, og gradvist forhøjes for gentagne alvorlige overtrædelser.

Ifølge artikel 33, stk. 2, litra a-e, skal medlemsstaterne sikre, at den nationale kompetente myndighed har adgang til effektive sanktionsmidler, herunder vedtagelse af påbud om at bringe en overtrædelse til ophør, vedtagelse af en afgørelse om konfiskation af den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab som følge af overtrædelsen, udstedelse af offentlige advarsler, vedtagelse af en afgørelse om pålæg af tvangsbøder og vedtagelse af en afgørelse om pålæg af en administrativ bøde. I artikel 33, stk. 2, litra b, i den danske version af forordningen er det engelske begreb »confiscation«, ved en fejl, blevet oversat til »beslaglæggelse«. Den direkte oversættelse af »confiscation« er »konfiskation«, mens »beslaglæggelse« oversættes til »seizure«. Forskellen på »beslaglæggelse« og »konfiskation« er, at »beslaglæggelse« kun er midlertidigt, mens »konfiskation« er permanent.

For så vidt angår juridiske personer må de administrative bøder som omtalt i artikel 33, stk. 2, litra e, ikke overstige 20 % af årsomsætningen i det foregående regnskabsår. For fysiske personer må de pågældende bøder ikke overstige 20 % af årsindkomsten i det foregående kalenderår.

Ifølge artikel 33, stk. 3, kan de kompetente nationale domstole pålægge bøder efter anmodning fra de kompetente myndigheder. Bøderne skal være effektive, og deres virkning skal svare til virkningen af de administrative bøder, der pålægges af administrative myndigheder, hvis en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge administrative bøder.

I artikel 33, stk. 5, skal der som minimum kunne pålægges sanktioner ved følgende overtrædelse:

- a) operatørernes, foretagendernes, mineselskabernes eller importørernes undladelse af at give de kompetente myndigheder eller verifikatorerne den nødvendige bistand til udførelsen af deres opgaver i overensstemmelse med denne forordning
- b) operatørernes eller mineselskabernes manglende gennemførelse af de tiltag, der er fastsat i de inspektionsrapporter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5 og 6
- c) operatørernes eller mineselskabernes manglende forelæggelse af de metanemissionsrapporter, der kræves i

henhold til artikel 12, artikel 18, stk. 3, artikel 20 og artikel 25, stk. 6, herunder den verifikationserklæring, der udstedes af en uafhængig verifikator i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4

- d) operatørernes manglende forelæggelse af et LDAR-program i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, eller manglende gennemførelse af en LDAR-undersøgelse i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, 5 og 6
- e) operatørernes manglende reparation eller udskiftning af komponenter, manglende løbende overvågning af komponenter og manglende registrering af lækager i overensstemmelse med artikel 14, stk. 8-13
- f) operatørernes manglende forelæggelse af en rapport i overensstemmelse med artikel 14, stk. 14
- g) aflæsning eller afbrænding, herunder rutinemæssig afbrænding, foretaget af operatørerne eller mineselskaberne ud over de situationer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2 og 3, artikel 22, stk. 1 og 2, og artikel 26, stk. 2
- h) operatørernes eller mineselskabernes manglende påvisning af nødvendigheden af at bruge aflæsning i stedet for afbrænding og påvisning af nødvendigheden af at bruge afbrænding i stedet for reinjektion, anvendelse på anlægget, lagring til senere brug eller udbud af metan til salg på et marked, for så vidt angår operatører, eller anvendelse eller mitigerings, for så vidt angår mineselskaber, i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4 og 6, artikel 22, stk. 1 og 2, og artikel 26, stk. 2
- i) operatørernes manglende udskiftning eller brug af aflæsningsudstyr i overensstemmelse med artikel 15, stk. 5 og 7
- j) operatørernes eller mineselskabernes manglende underretning eller rapportering af aflæsnings- og afbrændingshændelser i overensstemmelse med artikel 16, artikel 23, stk. 1, eller artikel 26, alt efter hvad der er relevant
- k) anvendelse af flammetårne eller forbrændingsanordninger i strid med kravene i artikel 17, 22 og 23
- l) den ansvarlige parts manglende anvendelse af mitigerende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 18, stk. 6 og 9
- m) importørernes manglende fremlæggelse af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 27, stk. 1, og bilag IX
- n) importørernes manglende fremlæggelse af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 28, stk. 1 og 2
- o) EU-producenternes eller -importørernes manglende fremlæggelse af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 29, stk. 1 og 2
- p) EU-producenternes eller -importørernes manglende overholdelse af de maksimale metanintensitetsværdier fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 29, stk. 6.

2.8.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Grundet de omfattende krav til medlemsstaternes nationale

lovgivning om sanktioner ved overtrædelse af metanforordningens bestemmelser er det fundet nødvendigt at foreslå bemyndigelsesbestemmelser, der forpligter klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af metanforordningens bestemmelser. Det er samtidig fundet nødvendigt at foreslå en bred adgang til at straffe manglende efterlevelse af påbud efter forslaget § 7, stk. 1 (påbud om overholdelse af metanforordningens regler). Som følge heraf foreslås det, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, at kunne straffe med bøde den, der undlader at efterkomme påbud om overholdelse af metanforordningen, samt den, der undlader at afgive oplysninger eller afgiver urigtige oplysninger eller vildledende oplysninger, som krævet efter loven.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren, i forskrifter, der udstedes efter loven, vil kunne fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne, samt at ministeren får pligt til at fastsætte bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat i metanforordningen. Herudover vil ministeren kunne fastsætte yderligere strafbestemmelser, hvis det findes nødvendigt for at sikre overholdelse af metanforordningen.

Desuden foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren får pligt til, at fastsætte regler om konfiskation af økonomiske fordele opnået ved overtrædelse af regler fastsat i metanforordningen.

Endelig foreslås det, at der vil kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

For nærmere om straffebestemmelser henvises til lovforslagets § 17 og bemærkningerne hertil.

3. Behandling af personoplysninger og forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslove

Under administrationen af metanforordningen behandles kun oplysninger vedrørende virksomheder omfattet af metanforordningen. Der vil som led i administrationen kunne ske behandling af oplysninger, som kan udgøre almindelige personoplysninger. Dette vil forekomme, når der er tale om oplysninger i forbindelse med identificerede eller identificerbare enkeltmandsvirksomheder, eller fysiske personer.

Lovforslaget indebærer, at der vil ske behandling, herunder indsamling, registrering og videregivelse af almindelige personoplysninger i form af oplysninger om bl.a. navn og adresse.

Lovforslagets § 4, stk. 2, indeholder en oplysningspligt, der forventes at betyde, at der sker en indsamling af personoplysninger. Efter § 4, stk. 2, kan den kompetente myndighed bestemme, at en fysisk eller juridisk person, skal afgive enhver relevant oplysning, herunder på tro og love, som er nødvendig for at afklare om et aktiv eller en aktivitet er omfattet af metanforordningen. Efter bestemmelsen indrømmes der en bred skønsmargin for den kompetente myndighed i

forhold til, hvilke oplysninger, der kan indhentes, dog med den begrænsning, at disse oplysninger skal være nødvendige for at kunne afklare, om et aktiv eller en aktivitet er omfattet af metanforordningen.

Lovforslagets § 6, stk. 1 og 2, indeholder regler om adgang til erhvervsmæssige lokaliteter, herunder dokumentation og optegnelser, når det skønnes nødvendigt for at føre en effektiv kontrol efter metanforordningen og regler om, at den kompetente myndighed som led i kontrolbesøg efter metanforordningen, uden retskendelse, kan foretage tekniske undersøgelser samt kræve en kopi af dokumentation og optegnelser udleveret. Ved sådanne inspektioner kan der ske indsamling af personoplysninger, dog kun i det omfang at de er nødvendige for administrationen af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven.

Lovforslagets § 8 indeholder en oplysningspligt, der kan betyde, at der sker en indsamling af personoplysninger. Efter § 8, stk. 1, skal metanaktører efter anmodning fra den kompetente myndighed afgive enhver oplysning, som skønnes nødvendig for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven. Efter bestemmelsen indrømmes der en bred skønsmargin for den kompetente myndighed i forhold til, hvilke oplysninger, der kan indhentes, dog med den begrænsning, at disse oplysninger skal være nødvendige for at kunne administrere metanforordningen. Efter § 8, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på tilsyn og kontrol. Det kan have betydning for opbevarede personoplysninger. Der forventes fastsat regler om pligt til opbevaring af oplysninger i digital format, så disse let kan stilles til rådighed for den kompetente myndighed.

Lovforslagets § 9 indebærer indhentning af oplysninger fra Skatteforvaltningen hvorved der kan ske indsamling af personoplysninger. Formålet med bestemmelsen er at give den kompetente myndighed mulighed for at indhente oplysninger angående importører, for at sikre, at den kompetente myndighed kan varetage sine opgaver i henhold til metanforordningen. Bestemmelsen indebærer i praksis, at den kompetente myndighed kan indhente en liste over importører af de varer, der nævnes i forordningen for at sikre, at den kompetente myndighed bl.a. kan føre tilsyn med loven og eventuelt håndhæve loven over for de omfattede importører.

I lovforslagets § 12, stk. 2, foreslås det, at den kompetente myndigheds afgørelser om forhold omfattet af metanforordningen kan udstedes ved hjælp af automatiseret sagsbehandling. Endvidere følger det af lovforslagets § 12, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler vedr. automatiseret sagsbehandling. Det følger bl.a. af databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1, at den registrerede har ret til ikke at være genstand for en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling. Afgørelser truffet i medfør af lovforslaget kan være omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1. Det vurderes dog, at afgørelser efter lovforslaget er omfattet af undtagel-

sen i databeskyttelsesforordningen artikel 22, stk. 2, litra b, hvorefter artikel 22, stk. 1, ikke finder anvendelse, hvis afgørelser som er hjemlet i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, og som også fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser. I de tilfælde hvor der vil blive gjort brug af muligheden for at træffe afgørelser ved brug af automatiseret sagsbehandling vurderes, vil det være forudsat, at også fastsættes passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser. Derfor vurderes det, at databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1, ikke finder anvendelse.

Lovforslagets § 14 indeholder en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre, anvende eller håndhæve retsakter vedtaget af Den Europæiske Unions institutioner om forhold omfattet af metanforordningen. Her vil der eventuelt kunne blive fastsat regler af betydning for personoplysninger.

Behandlingen af oplysninger vil alene ske med det formål, at efterleve de forpligtelser, der følger af metanforordningen og vil ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 5. Det skal bemærkes at de grundlæggende bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper artikel 5 iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

Databeskyttelsesforordningen indeholder et nationalt råderum for fastsættelse af særregler om behandling af personoplysninger. For så vidt angår almindelige personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, at der er mulighed for at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af dele artikel 6, stk. 1.

Grundlaget for behandling af personoplysninger efter lovforslagets bestemmelser vurderes at være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e. Det vurderes, at behandling af oplysninger efter dette lovforslag er en nødvendighed, for at kunne overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c, samt at behandlingen af disse oplysninger henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Lovforslaget supplerer EU-lovgivning, hvori Danmark er pålagt en forpligtelse til at administrere metanforordningen.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes ikke at have negative økonomiske konsekvenser for det offentlige. De negative økonomiske konsekvenser for det offentlige følger direkte af forordningen, og disse vil med lovforslaget dækkes af en omkostningsdækkende gebyrordning.

Lovforslaget vurderes at følge de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Princip 1 om enkle og klare regler vurderes at være iagttaget, idet retsanvenderen på en enkel og klar måde vil kunne orientere sig i lovforslagets begreber og henvisninger til EU-retsakter, og derved vil kunne få et fyldestgørende overblik over metanforordningen.

Princip 2 om digital kommunikation vurderes at være iagttaget, idet lovforslaget regulerer digital kommunikation, og at der med forslaget skabes mulighed for at kunne fastsætte regler om digital kommunikation.

Princip 3 om muliggørelse af automatisk sagsbehandling vurderes at være iagttaget, idet lovforslaget sikrer, at administrationen af metanforordningen i videst muligt omfang kan ske digitalt og automatiseret, og at der kan fastsættes regler om blandt andet anvendelse af it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger.

Princip 4 om ensartede begreber og genbrug af data vurderes at være iagttaget, idet lovforslaget gør brug af begreber, der allerede er veldefinerede i kvoteordningens regelsæt, hvortil der henvises i lovbemærkningerne.

Princip 5 om tryk og sikker datahåndtering vurderes at være iagttaget, idet der kan henvises til afsnittet om behandling af personoplysninger, herunder udveksling af oplysninger mellem myndigheder for at kunne administrere metanforordningen og forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Princip 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur vurderes at være iagttaget, idet anvendelse af offentlig infrastruktur så vidt muligt vil gøre brug af den allerede eksisterende infrastruktur.

Princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl vurderes at være iagttaget, idet der med lovforslaget skabes mulighed for at fastsætte regler, der kan sikre en efterfølgende kontrol i overensstemmelse med de til enhver tid værende EU-retlige regler og krav på metanforordningens område.

Lovforslaget vil ikke have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vil medføre negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da det foreslås at indføre en gebyrordning, således at den kompetente myndighed kan opkræve et omkostningsbaseret gebyr for myndighedens sagsbehandling ifm. tilsynsopgaver m.v. De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet ved gebyret udgør ca. 3,4 mio. kr. årligt.

Herudover vurderes det, at lovforslaget vil medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Endvidere vurderes det, at lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser i § 8, stk. 2, § 12, stk. 3, § 13 og § 16, vil med-

føre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Samlet set vurderes disse konsekvenser til at være under 4 mio. kr. årligt.

Øvrige økonomiske og administrative konsekvenser følger direkte af forordningen.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil have begrænsede administrative konsekvenser for borgere. Det foreslås, at loven skal indeholde en bemyndigelse til at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et gebyr for at klage over operatørernes potentielle manglende overholdelse af metanforordningen til den kompetente myndighed, jf. metanforordningens artikel 7. Det vil kunne udgøre en mindre begrænsning i klageadgangen til den kompetente myndighed, ligesom klageadgangen til Energiklagenævnet over afgørelser i sådanne sager foreslås begrænset til forvaltningsretlige forhold, jf. lovforslagets § 15, stk. 2. Endelig vil klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af § 16 kunne fastsætte nærmere regler for klageadgangen, herunder begrænsninger i klageadgange så længe sådanne regler er forenelig med loven og metanforordningen.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget fastsætter supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787 af den 13. juni 2024 om reduktion af metanemissioner i energisektoren og ændring til forordningen (EU) 2019/942.

Forordningen gælder umiddelbart i Danmark fra den 4. august 2024.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 31. maj

til den 28. juni 2024 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Accura Advokatpart, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Ankenævnet på Energiområdet, Akademikerne, Aktivenergiforbrugere, Andel Energi, Artelia A/S, Biogas Danmark, Blue Nord, Bopa Law, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brintbranchen, Brunata, Bureau Veritas (BV)., Centrica Energy Trading A/S, CEPOS, Concito, Copenhagen Infrastructure Partners, COWI, Crossbridge Energy Fredericia, DANA Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Erhverv, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Offshore, Dansk Shell A/S, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Maritime, DCC Energi Naturgas, Decentral Energi, Delta Dansk Elektronik, DKCPC, DNV Business Assurance Denmark A/S, Drivkraft Danmark, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, Energi Danmark, Energi Fyn, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet, Energisammenslutningen, Energycluster, European Energy, Everfuel, Evida, EWE Energie AG, FDO, Fonden Kraka, Force Certification, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Biogasbranchen, Forsyningstilsynet, Gas Storage Denmark, Gaz-system, Green Power Denmark, Greenpeace, GTS (Godkendt Teknologisk Service), HOFOR A/S, Ineos Danmark, IDA, Intelligent Energi, Klimaenergi A/S, Kjærgaard A/S, Klimarådet, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark) Landsforeningen Levende Hav, Lundsby Biogas, Maabjerg Energy Center – MEC, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Energirådgivning ApS, Nordsøfonden, Olie Gas Danmark, Petrogas, Plastindustrien, Plesner Advokatpartnerselskab, Procesindustrien, Rambøll, Rejsearbejdere.dk, Ren Energi Oplysning (REO), Rådet for grøn omstilling, SEGES, SMV Danmark, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Substain, Sydenergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, TotalEnergies Denmark, T-REGS, Vattenfall A/S, VELTEK, Wintershall Dea, Wintershall Nordsø B. V. Ørsted, Aalborg Energi-koncern og 92-Gruppen.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget vil medføre negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da det foreslås at indføre en gebyrordning, således at den kompetente myndighed kan opkræve

		omkostningsbaseret gebyr for myndighedens sagsbehandling. Ca. 3,4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget vil medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet ifm. håndtering af gebyropkrævning. Øvrige administrative konsekvenser følger direkte af forordningen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget vil have administrative konsekvenser for borgere, idet det foreslås, at loven skal indeholde en bemyndigelse til at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et gebyr for at klage over operatørernes potentielle manglende overholdelse af metanforordningen til den kompetente myndighed. Endelig vil klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af § 16 kunne fastsætte nærmere regler for klageadgangen, herunder begrænsninger i klageadgange så længe sådanne regler er forenelig med loven og metanforordningen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Metanforordningen gælder umiddelbart i Danmark og skal ikke gennemføres i national ret.</p> <p>Lovforslaget supplerer forordningen ved at fastsætte regler om udpegelsen af den, efter forordningens artikel 4, kompetente myndighed, samt bemyndigelsesregler om fastsættelse af gebyr, klageregler og håndhævelsesregler.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/1787 af 13. juni 2024 om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942 (metanforordningen) trådte i kraft den 4. august 2024 og finder anvendelse i EU's medlemsstater, herunder Danmark, fra den 4. august 2024.

Ifølge artikel 288 i TEUF gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat, herunder Danmark. En forordning må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Flere bestemmelser i forordningen kræver imidlertid, at der fastsættes supplerende nationale regler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 1, at loven supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942, (EU) 2024/1787 af 13. juni 2024 med senere ændringer (metanforordningen) med henblik på at sikre forordningens anvendelse i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven vil skulle læses og forstås som supplement til metanforordningen med eventuelle senere ændringer.

Loven vil skulle sikre metanforordningens anvendelse i Danmark. Metanforordningen vil skulle forstås bredt og vil foruden forordningen skulle omfatte samtlige øvrige EU-retsakter, herunder delegerede retsakter og gennemførsels-

retsakter, der er udstedt eller senere udstedes i medfør af metanforordningen.

Til § 2

Metanforordningens artikel 1 afgrænser forordningens emne og anvendelsesområde til en række forhold vedrørende metanemissioner, tilknyttet konkrete aktiver og aktiviteter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 2, at loven finder anvendelse på metanemissioner, aktiver og aktiviteter jf. metanforordningens artikel 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lovens anvendelsesområde vil blive identisk med metanforordningens.

Loven vil således skulle finde anvendelse på metanemissioner knyttet til de i metanforordningens artikel 1, stk. 2, nævnte »aktiver« og »aktiviteter«. De omfattede »aktiver« er inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde, permanent lukkede og forladte brønde, aktive underjordiske kulminer, kulminer i åbne brud, lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer. De omfattede »aktiviteter« er efterforskning og produktion af olie og naturgas, og udvinding og behandling af naturgas, transmission og distribution af naturgas, bortset fra målesystemer på endelige forbrugssteder og de dele af servicelinjer mellem forsyningsnettet og målesystemerne, der befinder sig på slutkunders ejendom, samt underjordisk lagring og drift i LNG-faciliteter.

Herudover vil loven skulle finde anvendelse på metanemissioner, der forekommer uden for Unionen, for så vidt angår råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, jf. metanforordningens kapitel 5, jf. artikel 1, stk. 3.

Til § 3

Ifølge metanforordningens artikel 4 skal hver medlemsstat udpege en eller flere nationale kompetente myndigheder, der er ansvarlige for overvågning og håndhævelse af forordningen. De nationale kompetente myndigheder skal varetage opgaverne efter metanforordningens artikel 5, herunder samarbejde med hinanden og med EU-Kommissionen, samt overvåge og sikre at forordningen overholdes.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås derfor i § 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren udpeger en kompetent myndighed i henhold til metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den myndighed, der vil blive udpeget, vil få beføjelser og forpligtelser, der tilfalder den kompetente myndighed efter metanforordningen.

Ministeren vil kunne udpege en offentlig myndighed, der henhører under ministerens område. Såfremt ministeren ikke udpeger en kompetent myndighed, vil opgaven som kompetent myndighed tilfalde ministeren. Det forudsættes at ministeren vil udpege Energistyrelsen som kompetent myndighed.

Til § 4

Metanforordningens artikel 1 afgrænser forordningens emne og anvendelsesområde til en række forhold vedrørende metanemissioner, tilknyttet konkrete aktiver og aktiviteter.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 2.

Forordningens ansvarssubjekt er bl.a. den operatør, der driver eller kontrollerer et aktiv, det mineselskab, som driver eller kontrollerer en kulmine, det foretagende, der varetager udvindingen eller produktionen af et fossilt brændstof og den importør, som bringer et fossilt brændstof fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1, 2.3 og 3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 4, stk. 1, at den kompetente myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt et forhold er omfattet af metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndigheds afgørelse efter bestemmelsen, vil kunne fastsætte i retlig bindende form, hvorvidt et forhold er omfattet af metanforordningen.

Bestemmelsen ville kunne bruges til tvivlstilfælde, hvor det kan være nødvendigt, at den kompetente myndighed afgør, om et forhold er omfattet af metanforordningen.

Den kompetente myndigheds bemyndigelse til at træffe afgørelse vil alene kunne angå behovet for en retlig stillingtagen i henhold til metanforordningen. Myndigheden vil ikke kunne benytte bestemmelsen til administrativt at udvide eller indsnævre metanforordningens anvendelsesområde.

Begrebet »forhold« henviser til metanemissioner, jf. metanforordningens artikel 1, stk. 1, tilknyttet de »aktiver«, som fremgår af metanforordningens artikel 1, stk. 2, litra b og d, eksempelvis inaktive brønde, aktive eller forladte underjordiske kulminer, samt de »aktiviteter«, som fremgår af metanforordningens artikel 1, stk. 2, litra a og c, eksempelvis produktion, udvinding, transmission, distribution og lagring af olie og naturgas.

Ansvarssubjektet for den kompetente myndigheds afgørelse vil blive den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for det forhold, der træffes afgørelse om, og dermed den potentielle metanaktør. Det kan eksempelvis være den, der driver eller kontrollerer et aktiv eller en aktivitet, eller som har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med

hensyn til den tekniske drift af et aktiv, der kan være omfattet af metanforordningen.

De typer af aktiver, der typisk ville kunne komme i betragtning som genstand for myndighedens afgørelse, er af fysisk art, såsom konkrete anlæg, arealer, brønde, rørledninger, mîner, m.v.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at til brug for at træffe afgørelse efter stk. 1, kan den kompetente myndighed pålægge en fysisk eller juridisk person at afgive enhver oplysning, herunder på tro og love, som er nødvendig for at afklare om et forhold er omfattet af metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed ville kunne indhente de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, om et forhold er omfattet af metanforordningen, jf. stk. 1.

Der skal være en rimelig sammenhæng mellem de oplysninger og den dokumentation, myndigheden kræver udleveret, og behovet for at afgøre, hvorvidt et aktiv eller en aktivitet er omfattet af metanforordningen. Den kompetente myndighed vil dog have en bred skønsmargin i denne forbindelse.

En overtrædelse af oplysningspligten kan straffes med bøde, såfremt højere straf ikke er bestemt efter anden lovgivning, jf. lovforslagets § 17, stk. 1, nr. 2.

Den kompetente myndigheds mulighed for eventuelt at kræve oplysninger afgivet på tro og love er tiltænkt situationer, hvor myndigheden ikke kan få væsentlige oplysninger bekræftet fra uafhængig side, eller hvor en sådan bekræftelse efter myndighedens vurdering ville pålægge metanaktøren urimelige byrder. Afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger på tro og love kan medføre sanktionering i henhold til straffelovens § 161. Ifølge denne bestemmelse straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, den som for en offentlig myndighed afgiver en falsk erklæring på tro og love eller på lignende højtidelig måde, hvor sådan form er påbudt eller tilstedt.

Til § 5

Den kompetente myndighed skal under udførelsen af sine opgaver efter metanforordningens artikel 5 træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes. Den kompetente myndighed skal bl.a. kontrollere dokumentation eller optegnelser, der påviser overholdelse af forordningens krav, samt udføre fysiske inspektioner af anlæg, både rutinemæssige og ikke-rutinemæssige, med samme formål for øje efter forordningens artikel 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 5, at den kompetente myndighed fører tilsyn og kontrol med overholdelse af denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente

myndighed vil føre tilsyn og kontrol med loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder vil overveje passende tiltag hvis efterlevelsen måtte vise sig mangelfuld.

Begrebet »kontrol« skal forstås i overensstemmelse med inspektion, jf. metanforordningens artikel 6.

Der henvises endvidere til § 6 samt bemærkningerne hertil.

Til § 6

Det fremgår af artikel 5 i metanforordningen, at den kompetente myndighed, under udførelsen af dennes opgaver, træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre metanforordningens overholdelse. Det fremgår endvidere af artikel 5, at metanaktører yder de kompetente myndigheder al den bistand, der er nødvendig, for at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til metanforordningen, navnlig med hensyn til fremlæggelse af dokumentation eller optegnelser, adgang til anlægget, og, hvis anlægget er beliggende offshore, transport til eller fra anlægget.

Det fremgår af artikel 6, i metanforordningen, at den kompetente myndighed foretager inspektioner, herunder rutinemæssige og ikke-rutinemæssige inspektioner. Inspektioner omfatter, hvor det er relevant, kontrol af anlæg eller revisioner på stedet, undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der påviser overholdelse af kravene i forordningen, detektion og måling af metanemissioner samt eventuelle opfølgende tiltag, der træffes af den kompetente myndighed for at kontrollere og fremme overholdelse af kravene i metanforordningen.

Ifølge artikel 6, stk. 4, skal den kompetente myndighed foretage ikke-rutinemæssige inspektioner for at undersøge begrundede klager som omhandlet i artikel 7 hurtigst muligt og senest 10 måneder efter den dato, hvor de kompetente myndigheder får kendskab til sådanne klager eller manglende overholdelse, og for at sikre, hvor de kompetente myndigheder skønner det relevant, at der er foretaget lækagereparationer eller udskiftning af komponenter i overensstemmelse med artikel 14, og at der er gennemført mitigerende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 18, 22 og 26, samt for at sikre overholdelse, hvis der er indrømmet en dispensation i henhold til artikel 14, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 6, stk. 1, at den kompetente myndighed, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse, har adgang til erhvervmæssige lokaliteter, herunder dokumentation og optegnelser, når det skønnes nødvendigt for at føre en effektiv kontrol efter metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed, mod behørig legitimation og uden retskendelse, vil have adgang til erhvervmæssige lokaliteter, når det skønnes nødvendigt for at kunne kontrollere og fremme overholdelse af kravene i metanforordningen.

Bestemmelsen vil forudsætte, at tvangsindgrebet »skønnes nødvendigt« for at føre en effektiv kontrol efter metanforordningen. Det vil derfor skulle skønnes, at det ikke er muligt at tilvejebringe oplysningerne ved brug af mindre indgribende foranstaltninger, som eksempelvis indhentelse af retskendelse forud for udførelse af inspektionen. Behovet for adgang uden retskendelse knytter sig til ikke-rutinemæssige inspektioner, hvor der vurderes at være et tidsmæssigt hensyn, f.eks. såfremt der er tale om sundhedsfare for det omkringliggende samfund, og hvor metanaktøren ikke frivilligt har givet adgang til »anlæg« og lokaliteter.

Den kompetente myndighed vil kun kunne få adgang til lokaliteter, herunder lokaler, anlæg m.v., hvor der drives erhverv, og således ikke til private boliger. I tilfælde, hvor virksomhedens forretningslokale befinder sig i et privat hjem, vil den kompetente myndighed dog kunne få adgang til den del af boligen, hvorfra administrationen af virksomheden foregår og hvor virksomhedens dokumentation og optegnelser befinder sig.

Bestemmelsen vil endvidere medføre, at den kompetente myndighed vil kunne få adgang til dokumentation og optegnelser, med henblik på at gennemgå materiale, der kan have betydning for kontrollen. Dette vil være i tilfælde hvor dokumentationen eller optegnelserne foreligger fysisk såvel som elektronisk.

Kravet om adgang, for så vidt angår dokumentation og optegnelser, vil kunne opfyldes ved, at metanaktøren giver online-adgang til det elektroniske materiale, således at den kompetente myndighed til enhver tid her i landet via f.eks. en computer med adgang til internettet vil kunne få adgang til materialet. Det er i så fald uden betydning om den server, materialet opbevares på, fysisk er placeret her i landet eller i udlandet. Det samme gælder, hvis metanaktøren anvender en cloud-løsning, hvor serverens fysiske placering ikke er kendt. Hvis adgangen ikke gives igennem online-adgang vil kravet om adgang, for så vidt angår elektronisk dokumentation og optegnelser, kunne opfyldes ved at den kompetente myndighed vil kunne få adgang igennem virksomhedens systemer og enten få materialet udskrevet på papir eller få en elektronisk kopi, f.eks. på et krypteret USB-stik.

Selvom bestemmelsen vil give den kompetente myndighed hjemmel til at kunne foretage tvangsindgreb, skal det almindelige proportionalitetsprincip, som er fastsat i retssikkerhedsloven ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt, følges, således at indgrebet alene foretages hvis det er nødvendigt. Endvidere vil de øvrige bestemmelser i retssikkerhedsloven skulle iagttages, hvorved bl.a. tvangsindgreb alene vil kunne gennemføres efter reglerne i retsplejeloven, hvis en metanaktør mistænkes for at have begået strafbare overtrædelser i henhold til metanforordningen.

Det vil kun være muligt for den kompetente myndighed at anvende bestemmelserne til brug for at gennemføre kontrollen. Det betyder, at bestemmelsen vil kunne anvendes med

henblik på at konstatere, om anlæg er i overensstemmelse med reglerne i henhold til metanforordningen eller om en metanaktør lever op til sine forpligtelser. Adgangshjemlen, »uden retskendelse«, vil som udgangspunkt kun gælde i relation til ikke-rutinemæssige inspektioner. Den kompetente myndighed vil på forhånd skulle have informeret metanaktøren om den forestående inspektion og vil i den forbindelse skulle have forsøgt at aftale sig adgang til »anlægget« eller lokaliteten.

Det foreslås i § 6, stk. 2, at den kompetente myndighed som led i kontrolbesøg efter metanforordningen, uden retskendelse, kan foretage tekniske undersøgelser samt kræve en kopi af dokumentation og optegnelser udleveret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed vil kunne foretage tekniske undersøgelser, som f.eks. målinger af metanemissioner. Endvidere, vil den kompetente myndighed kunne kræve kopier af dokumentation og optegnelser udleveret.

»Dokumentation« vil i den forbindelse både dække over fysisk og elektronisk dokumentation. Der vil eksempelvis kunne blive tale om situationer, hvor en metanaktør ikke har afgivet oplysninger som kræves for, at den kompetente myndighed vil kunne udføre en effektiv kontrol. Det vil kun være muligt for den kompetente myndighed at anvende bestemmelserne til at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrollen.

Den kompetente myndigheds adgang til elektronisk opbevaret materiale vil ikke kunne omfatte dataspejling. Ved dataspejling tages der en fuldstændig kopi af alle data, der findes på f.eks. en harddisk, herunder slettede filer.

Det foreslås i § 6, stk. 3, at politiet om nødvendigt yder bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at politiets bistand efter bestemmelsen vil begrænse sig til overvindelse af fysiske hindringer for gennemførelsen af kontrollen, f.eks. skaffe adgang til et aflåst rum.

Selve kontrollen vil skulle gennemføres af den kompetente myndighed. Politiets bistand vil skulle ske efter reglerne i lov om politiets virksomhed. Hvis der på tidspunktet for politiets bistand ved den kompetente myndigheds kontrolbesøg kommer til at være - eller i forbindelse hermed kommer til at opstå - konkret mistanke om et strafbart forhold, vil politiets bistand til gennemførelsen af kontrollen skulle ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler, når bistanden har karakter af efterforskning.

Til § 7

Den kompetente myndighed skal under udførelsen af sine opgaver efter metanforordningens artikel 5 træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes. Efter forordningens artikel 33, stk. 1, litra b og stk. 2, litra a og d skal en medlemsstat bl.a. sikre, at den nati-

onale kompetente myndighed som minimum kan pålægge en person, at bringe en overtrædelse til ophør, samt kunne vedtage en afgørelse om pålæg af tvangsbøder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 7, stk. 1, at den kompetente myndighed kan udstede påbud om overholdelse af metanforordningen, denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed vil få en generel adgang til at udstede påbud om overholdelse af metanforordningens regler, reglerne i loven og reglerne udstedt i medfør af loven.

Et påbud vil kunne indeholde en frist for efterlevelse, f.eks. om hvornår en handlepligt senest skal være opfyldt. Hvor der ikke i forvejen er fastsat administrative regler om længden af fristen for efterlevelsen af påbuddet, vil fristens længde kunne fastsættes skønmæssigt af den kompetente myndighed. Fastsættelsen vil ske under hensyntagen til adressatens praktiske muligheder for at efterleve påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse specificerer ikke, hvem et påbud vil kunne rettes imod, således at et påbud vil kunne bringes i anvendelse over for alle, der har pligt til at overholde reglerne under metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven. Bestemmelsens sigte vil typisk være på metanaktørerne, »operatører«, »mineselskaber«, »foretagender« og »importører«. Bestemmelsen vil dog ikke være begrænset til disse adressater. Den brede kreds af adressater vil skulle muliggøre administrationen og håndhævelsen af nugældende og fremtidige EU-retsakter omfattet af metanforordningen.

Et påbud vil både kunne angå efterlevelsen af en forpligtelse fastsat i metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven, hvis overtrædelse er sanktionspålagt i medfør af forslagens § 17, såvel som en forpligtelse fastsat i f.eks. metanforordningen hvis overtrædelse ikke er sanktionspålagt.

Hvis en adressat ikke efterkommer et påbud efter den foreslåede bestemmelse, vil det kunne resultere i bødestraf ifølge forslagens § 17, stk. 1, nr. 1 eller 2, samt i visse tilfælde daglige tvangsbøder ifølge forslagens § 7, stk. 2.

Det foreslås i § 7, stk. 2, at den kompetente myndighed kan pålægge daglige tvangsbøder til den, der undlader at efterkomme påbud meddelt efter stk. 1, vedrørende overholdelse af metanforordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed vil kunne træffe afgørelse om pålæg af tvangsbøder til den, som er omfattet af og undlader at efterkomme, et påbud meddelt efter den foreslåede stk. 1, hvis påbuddet vedrører efterlevelse af metanforordningens artikel 12, arti-

kel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse har en direkte sammenhæng med medlemsstatens forpligtelse i metanforordningens artikel 33, stk. 2, litra d. Bestemmelsen vil kun kunne bringes i anvendelse over for den, der undlader at efterkomme et påbud om opfyldelse af en eller flere af de specifikke forpligtelser i metanforordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2. De nævnte artikler indeholder diverse rapporterings- og oplysningspligter, som metanaktørerne (»operatører«, »mineselskaber«, »foretagender« og »importører«) skal overholde over for den kompetente myndighed inden for de i artiklerne foreskrevne frister, hvorfor overtrædelse heraf anses for at være let konstaterbar.

En tvangsbøde er et særlig håndhævelsesmiddel, hvis formål er at gennemtvinge en handlepligt. Selvom en påbudt handlepligt efterfølgende efterkommes udelukker det ikke, at der kan pålægges en strafferetlig sanktion efter forslagens § 17.

Tvangsbøderne vil skulle fastsættes som daglige bøder, indtil den påbudte handling efterkommes. Daglige tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis det udstedte påbud ikke er blevet efterkommet. Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at tvangsbøden ikke må stå i misforhold til unladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af tvangsbøden skal tages hensyn til den handlepligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsen vil i øvrigt bero på et konkret skøn. En tvangsbøde vil dog mindst skulle være på 1.000 kr. dagligt, og der beregnes kun én daglig tvangsbøde, uanset antallet af påbudte handlinger.

De daglige tvangsbøder vil kunne pålægges fra dagen efter udløbet af den frist som er givet i det pågældende påbud. Forudsætningen for pålæg af daglige tvangsbøder vil være, at den kompetente myndighed i påbuddet forinden har underrettet den handlepligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om de forhold, der kan udløse tvangsbøden, oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke efterkommes.

Formålet med tvangsbøder er lovliggørelse og ikke straf, og eventuelle ubetalte tvangsbøder vil således bortfalde, hvis den som er omfattet af påbuddet gennemfører den påbudte handling.

Til § 8

Metanforordningen indeholder en række oplysningspligter, hvor metanaktører forpligtes til at afgive oplysninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 8, stk. 1, at den, der er omfattet af metanforordningen, efter anmodning fra den kompetente myndighed, skal afgive alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som skønnes nødvendige for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den, der er omfattet af metanforordningen, efter anmodning ville skulle afgive alle oplysninger, som skønnes nødvendige for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven.

Pligtsubjektet »den« vil ud over metanaktører (»operatører«, »mineselskaber«, »foretagender« og »importører«) også kunne omfatte andre som er nævnt i metanforordningens artikel 2, som f.eks. verifikatorer.

Oplysningspligten vil skulle angå alle oplysninger, som skønnes nødvendige til varetagelse af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven, hvilket indrømmer den kompetente myndighed en bred skønsmargin i forhold til, hvilke oplysninger der kan indhentes.

Den, som oplysningspligten vil kunne gøres gældende overfor, med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, har, som følge af den forvaltningsretlige begrundelsespligt, krav på at få oplyst formålet med oplysningens indhentning. Er den oplysningspligtige uenig i den kompetente myndigheds indhentning, vil der kunne indgives klage herover efter regler i lovforslagets § 15, stk. 1.

Oftentimes vil oplysningspligter, der er omfattet af den foreslåede § 8, være nærmere specificeret i metanforordningen. Den foreslåede § 8, stk. 1, kan karakteriseres som en opsamlingsbestemmelse, der har til hensigt at sikre, at den kompetente myndighed vil kunne indhente fornødne oplysninger også i situationer, hvor mere konkrete hjemler mangler eller forekommer usikre.

Det bemærkes, at der er tale om en oplysningspligt, hvorfor retssikkerhedsloven finder anvendelse, herunder § 10 om retten til ikke at inkriminere sig selv.

Det foreslås i § 8, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på tilsyn og kontrol.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima- energi- og forsyningsministeren vil få mulighed for at fastsætte regler om opbevaring af oplysninger med henblik på tilsyn og kontrol med overholdelse af metanforordningens regler, loven og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. kunne bruges til at fastsætte regler om, at oplysninger skal opbevares digitalt, så de nemt ville kunne stilles til rådighed for den kompetente myndighed.

Endvidere vil den foreslåede bestemmelse medføre, at ministeren ville kunne fastsætte regler om, at visse oplysninger skal opbevares i et vist tidsrum med henblik på, at den kompetente myndighed i forbindelse med tilsyn eller kontrol kan få adgang til disse.

Til § 9

Metanforordningen indeholder en række oplysningspligter for »importører« af varer som f.eks. råolie, naturgas og kul.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 9, at den kompetente myndighed ved administrationen af metanforordningen kan indhente enhver oplysning hos Skatteforvaltningen, som er nødvendig for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed vil kunne indhente enhver oplysning hos Skatteforvaltningen, som er nødvendige for varetagelsen af myndighedens opgaver.

Den foreslåede bestemmelse er særlig rettet mod »Importører« der defineres i metanforordningen som »en fysisk eller juridisk person, som i forbindelse med en handelsaktivitet bringer råolie, naturgas eller kul fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet, herunder enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som er udpeget til at udføre de handlinger og formaliteter, der kræves i henhold kapitel 5«.

Den foreslåede bestemmelsens anvendelsesområde vil være begrænset af metanforordningens anvendelsesområde, således at kun oplysninger der er relevante for administrationen af metanforordningen, loven og regler udstedt i medført af loven, vil kunne indhentes. Blandt oplysninger som ville kunne indhentes vil bl.a. være oplysninger om mængden af importeret olie eller naturgas, samt oplysninger om pålagte punktafgifter.

Til § 10

»Forurenere-betaler-princippet« har på klimaområdet i Danmark været gældende for den nærtbeslægtede kvoteordning (EU ETS) siden dennes start i 2005 og skal i denne sammenhæng forstås som »udleder af drivhusgasser-betaler-princippet«. I den sammenhæng følger det af princippet, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved regeludstedelse sørger for fuld dækning af de omkostninger, der er forbundet med myndighedernes sagsbehandling af kvoteordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 10, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om gebyrer til dækning af den kompetente myndigheds omkostninger til administration af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om metanaktørers (»operatører«, »mineselskaber«, »foretagender« og »importører«) betaling af gebyrer til dækning af den kompetente myndigheds omkostninger til administration af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil således kunne sørge for fuld dækning af de omkostninger, der er forbundet med myndighedernes sagsbehandling af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven, i overensstemmelse med »forener-betaler-princippet«.

Bestemmelsen forventes udmøntet af ministeren ved bestemmelser i en bekendtgørelse om metanaktørers (»operatører«, »mineselskaber«, »foretagender« og »importører«) betaling af et årligt gebyr til dækning af de omkostninger, der er forbundet med den kompetente myndigheds administration af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven. Disse forskrifter vil tage sigte på omkostninger til den løbende administration, tilsyn og kontrol, it-mæssige udgifter og sagsbehandling af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven, hen over et kalenderår. Reglerne vil også omfatte omkostninger til rutinemæssige og ikke-rutinemæssige inspektioner. Herudover forventes der fastsat bestemmelser om den kompetente myndigheds opkrævning af gebyret, forfaldstidspunkt, betalingsform, rykkergebyr og renter.

Da de administrative omkostninger ved metanforordningen kan ændre sig løbende fra år til år, og da omkostningerne skal fordeles på et varierende antal betalingspligtige, vil der skulle ske en løbende tilpasning af de opkrævede gebyrsatser i overensstemmelse med Budgetvejledningen.

Det påtænkes, at metanaktører vil blive opkrævet et årligt gebyr til dækning af de løbende administrationsomkostninger, herunder omkostninger til den løbende administration, tilsyn og kontrol, it-mæssige udgifter og sagsbehandling af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven, hen over et kalenderår. Endvidere påtænkes det, at en metanaktør vil blive opkrævet et særskilt gebyr for inspektion, differentieret efter hvilken af metanforordningens bestemmelser, inspektionen udføres i henhold til. Eksempelvis om der er tale om en rutinemæssig inspektion eller en ikke-rutinemæssig inspektion.

Til § 11

Ifølge metanforordningens artikel 7, »kan enhver fysisk eller juridisk person indgive en skriftlig klage til den kompetente myndighed over en operatørs, et foretagendes, et mineselskabs eller en importørs potentielle overtrædelse af forordningen«. Såfremt klagen er behørigt underbygget og

indeholder tilstrækkelig med dokumentation for en påstået overtrædelse, skal den kompetente myndighed indlede en undersøgelse af forholdet og holde klageren underrettet om de skridt der tages i proceduren.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 11, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for indgivelse af klager til den kompetente myndighed i medfør af metanforordningens artikel 7.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at ministeren vil få mulighed for at kunne fastsætte regler om betaling af et gebyr for indbringelse af klager for den kompetente myndighed i medfør af metanforordningens artikel 7.

Der er tale om et delvist omkostningsbaseret klagegebyr for indbringelse af klager for den kompetente myndighed efter metanforordningens artikel 7. Der vil f.eks. kunne opstå et behov herfor, hvis det viser sig, at den kompetente myndighed har et større ressourceforbrug til behandling af denne slags sager end forventet, som følge af et højt antal indkomne klagesager.

Hvorvidt bemyndigelsen vil blive udnyttet, vil afhænge af antallet af indkomne klager. Derfor vil nødvendigheden og størrelsen af et sådant klagegebyr først kunne vurderes efter at metanforordningen har været gældende i en vis periode på f.eks. 12-24 måneder, hvor den kompetente myndighed har høstet erfaringer med administrationen af forordningen.

Bemyndigelsen påtænkes udmøntet således, at privatpersoner, virksomheder og organisationer vil blive opkrævet et differentieret klagegebyr, grundet en formodet forskellighed i den økonomiske styrke. Virksomheder og organisationer vil således blive opkrævet et højere gebyr for at indgive en klage efter metanforordningens artikel 7 end en privatperson.

En klage indgivet af en fysisk person eller en repræsentant for en sådan vil som udgangspunkt blive betragtet som indgivet af en privatperson. Klager fra foreninger, der alene anses som klageberettigede som repræsentanter for klageberettigede privatpersoner, vil også blive betragtet som indgivet af en privatperson.

CVR-registrerede virksomheder er også klageberettigede efter metanforordningens artikel 7, stk. 1. Det gælder såvel personligt drevne virksomheder som diverse selskaber. Det er i den forbindelse uden betydning, hvordan virksomheden repræsenteres i klagen, herunder ved direktion, bestyrelse eller rådgivere. Organisationer er foreninger og lignende, som er klageberettigede i henhold til metanforordningens artikel 7, stk. 1.

Hvis flere klageberettigede indgiver en samlet klage påtænkes det, at der kun skal betales ét klagegebyr. Hvis blot én af

klagerne er en virksomhed eller en organisation, vil gebyrbeløbet for en virksomhed eller organisation blive opkrævet.

Med bestemmelsen vil ministeren endvidere få mulighed for at fastsætte regler om den praktiske fremgangsmåde for betaling af gebyret, herunder om elektronisk overførsel eller giroindbetaling. Desuden vil ministeren kunne fastsætte regler om tilbagebetaling af gebyr, herunder om hel eller delvis tilbagebetaling, hvis klageren får helt eller delvist medhold eller klagen trækkes tilbage.

Til § 12

Det foreslås i § 12, stk. 1, at skriftlig kommunikation til og fra den kompetente myndighed, skal foregå digitalt og under anvendelse af de it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger, som myndigheden anviser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil blive et krav om brug af digitale kommunikationskanaler for så vidt angår skriftlige kommunikation til og fra den kompetente myndighed.

Formuleringen om, at skriftlig kommunikation »skal foregå digitalt« indebærer, at myndigheden som udgangspunkt vil kunne se bort fra oplysninger, der modtages via fysisk post. Oplysninger, der modtages mundtligt, vil kunne kræves meddelt digitalt, uanset om de måtte være omfattet af en notatpligt i medfør af offentlighedslovens § 13, stk. 1.

Ud over de kommunikationskanaler anvist af den kompetente myndighed anses f.eks. e-mail, digital post og selvbetjeningsløsninger der stilles til rådighed via internettet som »digitale« kommunikationskanaler.

Begrebet »it-systemer« vil skulle forstås bredt som alle it-baserede former for kommunikation eller databehandling, der kan komme i betragtning i forholdet mellem virksomheden, Europa-Kommissionen og myndigheden. Virksomheder vil i denne forbindelse have krav på, at der tages passende hensyn til datasikkerheden, således at der f.eks. ikke gyldigt ville kunne stilles krav om, at drifts- eller forretningsforhold, der kræver hemmeligholdelse på grund af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden, oversendes pr. almindelig e-mail.

Hvis myndigheden anviser et it-system, vil dette som udgangspunkt blive stillet til rådighed gratis af det offentlige, idet myndighedens it-omkostninger dog vil indgå i beregningen af et gebyr, jf. forslagens § 10, stk. 1.

Begrebet »digitale formater« vil skulle markere, at der vil kunne stilles krav om, at data stilles til rådighed for myndigheden i en standardiseret form. Det kan eksempelvis blive krævet, at data, dokumenter m.v. vil skulle oversendes eller uploades i gængse dataformater for tekst, tal/regneark eller billeder m.v., også selv om dette i princippet vil kunne påføre virksomheden en mindre udgift til anskaffelse af gængs programmell.

Begrebet »identifikationsløsninger« vil skulle forstås som digitale løsninger, der tillader sikker identifikation af en afsender eller systemanvender, eksempelvis MitID.

Formuleringen »som myndigheden anviser« vil indebære, at den kompetente myndighed som udgangspunkt vil kunne anvise de gældende kommunikationskanaler via direkte gældende regler i metanforordningen. Herudover vil den kompetente myndighed kunne forpligte borgeren eller virksomheden til at anvende en udpeget bestemt kommunikations- eller databehandlingsløsning. Anvisning vil kunne ske gennem administrativt fastsatte regler, jf. forslagens § 12, stk. 3, men vil ikke være begrænset hertil, således at også en hjemmesideinformation eller en konkret opfordring kan blive en bindende »anvisning« for adressaten. Skulle en virksomhed undlade at anvende et anvist it-system m.v., vil dette efter omstændighederne kunne føre til, at en indberetning, oplysning eller anden kommunikation vil blive anset for ikke at være kommet frem til myndigheden.

Formuleringen »skriftlig kommunikation til og fra den kompetente myndighed« vil indebære, at bestemmelsen ikke vil kunne anvendes på f.eks. besvarelse af aktindsigtsbegæring eller andre opgaver, der varetages i henhold til forvaltningsloven, offentlighedsloven, miljøoplysningsloven eller anden almindelig forvaltningsret. Derimod vil bestemmelsen angå al kommunikation med myndigheden, der løser virksomhedsvendte opgaver under metanforordningen.

Det foreslås i § 12, stk. 2, at den kompetente myndigheds afgørelser om forhold omfattet af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven, kan træffes ved hjælp af automatiseret sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den kompetente myndighed vil kunne benytte sig af automatiseret sagsbehandling i afgørelsessager, såfremt afgørelsen vedrører forhold omfattet af metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven.

Formuleringen »automatiseret sagsbehandling« vil omfatte alle situationer, hvor en forvaltningsretlig afgørelse eller anden væsentlig beslutning vil blive udformet og fremsendt, uden at en fysisk person er sagsbehandler. Formuleringen vil omfatte maskinelle sagsbehandlingsskridt på baggrund af faste og entydige kriterier såvel som uden sådanne kriterier. Bestemmelsen vil således favne meget bredt og omfatte alle situationer, som vil kunne tages i anvendelse i takt med, at den teknologiske udvikling skaber mulighed herfor.

Det foreslås i § 12, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation og automatiseret sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om den digitale kommunikation og automatiserede sagsbehandling, der er beskrevet i forslagens § 12, stk. 1 og 2.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 12, stk.

1 og 2, hvor det bl.a. fremgår, at myndighederne ifølge forslaget vil kunne anvise anvendelsen af bestemte it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger, også uden at sådanne krav fremgår af bindende regler. Den foreslåede bestemmelse vil dog give mulighed for at regulere forholdene i administrative regelsæt, hvor dette skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt, f.eks. fordi der måtte vise sig et behov for at udveksle data i usædvanlige digitale formater, og hvor opfyldelsen af dette krav skønnes at være forbundet med usædvanligt store byrder for de berørte virksomheder m.v.

Bestemmelsen er tiltænkt anvendelse til supplerende af metanforordningens regler, hvor en sådan supplerende kan blive anset for nødvendig eller hensigtsmæssig. Ved bestemmelsens anvendelse vil der skulle tilstræbes løsninger, der vil kunne lette de administrative arbejdsgange for enten myndighed eller metanaktører, og så vidt muligt for begge parter på samme tid.

Udtrykket »automatiseret sagsbehandling« vil skulle forstås bredt i overensstemmelse med stk. 2, og vil omfatte databehandling såvel med som uden faste og entydige kriterier. Regeludstedelse herom vil efter omstændighederne kunne være hensigtsmæssig for at sikre en korrekt og transparent anvendelse af automatiseringsværktøjer ved metanforordningens forvaltning. Desuden kan et egentligt krav om regulering af bestemte automatiseringsprocesser følge af de til enhver tid gældende dataretlige regler og standarder eller forvaltningsretlige krav.

Til § 13

Det fremgår af lovtidendeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 10. august 2016 om udgivelsen af en Lovtidende, som ændret ved lov nr. 1785 af 28. december 2023 om ændring af lov om udgivelsen af en Lovtidende, at blandt andet love og bekendtgørelser skal indføres i Lovtidende, og at Lovtidende er den bindende bekendtgørelsesform for de retsfor skrifter, der er omfattet af lovtidendelovens kundgørelsesordning. Kravet om optagelse i Lovtidende kan fraviges ved lov, når der fastsættes en alternativ kundgørelsesmåde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 13, stk. 1, 1 pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, aktiver, m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at sådanne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer ikke indføres i Lovtidende.

Ved udtrykket »tekniske specifikationer« forstås især standarder, guidelines, normer, klassificeringer, forskrifter, ret-

ningslinjer eller tekniske definitioner udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Oil and Gas Methane Partnership (OGMP) samt af nationale eller internationale akkrediteringsorganer eller af brancheorganisationer m.v.

Ved udtrykket »internationale vedtagelser« forstås beslutninger, rapporter, resolutioner, kodekser, guidelines m.v. fra FN, UNFCCC eller andre internationale organisationer. I visse tilfælde kan en forskrift være både en international vedtagelse og en teknisk specifikation.

Udtrykket »aktiver«, dækker alle former for aktiver, hvilket også kan angå ikke-fysiske aktiver m.v.

Udtrykket »virksomheder«, dækker over alle aktører, som er omfattet af metanforordningen, herunder metanaktører, verifikatorer m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at internationale vedtagelser eller tekniske specifikationer ikke vil blive kundgjort, hvor ministeren ved bekendtgørelse vælger at fastsætte bindende krav om, at konkrete internationale vedtagelser eller tekniske specifikationer vil skulle overholdes inden for metanforordningen. Sådanne situationer vil kun forekomme sjældent i praksis, da de relevante krav ofte allerede følger af direkte gældende EU-bestemmelser. Disse vil være gyldige og anvendelige i Danmark uden yderligere kundgørelse.

Det foreslås i § 13, stk. 1, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvordan der kan tilgås oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i alle tilfælde, hvor internationale vedtagelser eller tekniske specifikationer i medfør af 1. pkt. undtages fra indførelse i Lovtidende, vil skulle angive, hvorledes oplysning om indholdet af forskrifterne i stedet vil kunne fås. Derved vil virksomheden få mulighed for at gøre sig bekendt med de pågældende vedtagelser eller specifikationer, som virksomheden vil have pligt til at overholde.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil have en pligt til at overveje i hvert enkelt tilfælde, på hvilken måde oplysning om indholdet af forskrifterne mest hensigtsmæssigt vil skulle kunne fås. De oplysningsmuligheder, som ministeren vil kunne fastsætte administrativt, vil afhænge af de konkrete forhold i det enkelte tilfælde, herunder ophavsretlige vilkår. Eksempelvis kan materialet gøres fysisk tilgængeligt til gennemsyn i ministeriet eller hos en underliggende institution, navnlig hvis de pågældende vedtagelser eller specifikationer er undergivet ophavsret og ikke er offentligt tilgængelige gennem f.eks. biblioteker. I praksis vil der i sådanne situationer ofte være mulighed for at købe de pågældende vedtagelser eller specifikationer hos udgiveren, f.eks. et standardiseringsorgan, hvilket kan være mest praktisk og omkostningsbesparende for en virksomhed. Gennemsynsmuligheden har i så fald begrænset praktisk betydning, men

tilgodeser princippet om, at bindende retsregler bør være gratis tilgængelige for offentligheden.

Det foreslås i § 13, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at internationale vedtagelser og tekniske specifikationer affattet på andre sprog end dansk, som ikke indføres i Lovtidende, undtages fra den almindeligt gældende forudsætning om, at forskrifter skal udfærdiges på dansk. Dette er begrundet i, at det ofte er fagligt nødvendigt af hensyn til tekniske og sproglige nuancer m.v., at de tekniske specifikationer anvendes på originalsproget (typisk engelsk).

Til § 14

Det foreslås i § 14, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre, anvende eller håndhæve retsakter vedtaget af Den Europæiske Unions institutioner om forhold omfattet af metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil få en regulerings-adgang, der tillader en mere vidtgående regulering, end hvad der er forudsat ved lovforslagets øvrige bemyndigelser til regel-fastsættelse, dog kun med henblik på de sjældent forekommende tilfælde, hvor dette må anses for nødvendigt »for at gennemføre, anvende eller håndhæve retsakter vedtaget af Den Europæiske Unions institutioner om metanforordningen«. Derved vil klima-, energi- og forsyningsministeren sættes i stand til på ethvert tidspunkt at kunne vedtage en nødvendig minimumregulering, der er krævet for at Danmark kan leve op til sine EU-retlige forpligtelser.

Bestemmelsen er dermed tiltænkt anvendelse i situationer, hvor andre eksisterende hjemler til regeludstedelse vil kunne være usikre, men hvor der f.eks. af tidsmæssige årsager ikke synes at være passende mulighed for at tilvejebringe mere sikker lovhjemmel. Forslaget levner i sådanne situationer ministeren en mulighed for at kunne sikre, at dansk lovgivning vil være indrettet i overensstemmelse med EU-retlige krav, også angående bestemmelser, hvor lovgiverens stillingtagen normalt ville blive anset for hensigtsmæssig.

Til § 15

Metanforordningen indeholder i artikel 7 en særlig klageadgang, for enhver fysisk eller juridisk person der kan indgive en skriftlig klage til den kompetente myndighed over en metanaktørs potentielle overtrædelse af forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 15, stk. 1, at energiklagenævnet behandler

klager over afgørelser truffet af den kompetente myndighed i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven, jf. dog stk. 2, herunder regler fastsat i medfør af § 16.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet vil blive udpeget som klageinstans for danske myndighedsafgørelser i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven. Ud over undtagelsen i bestemmelsens stk. 2, vil undtagelser også kunne blive fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af lovforslagets § 16, som vil tillade regulering af adgangen til klage over afgørelser, der i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven, bliver truffet af den kompetente myndighed.

Uden for nævnets kompetence vil være klager over afgørelser i henhold til metanforordningen, som en EU-myndighed har truffet i forhold til danske personer og virksomheder, idet klageadgangen i så fald bestemmes af EU-retten, hvilket vil kunne resultere i, at klage vil skulle indbringes for en EU-domstol.

Det foreslås i § 15, stk. 2, at afgørelser truffet af den kompetente myndighed, jf. metanforordningen artikel 7, alene kan indbringes for Energiklagenævnet for så vidt angår forvaltningsretlige forhold.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at afgørelser, som træffes af den kompetente myndighed jf. metanforordningens artikel 7, kun ville kunne indbringes for Energiklagenævnet for så vidt angår forvaltningsretlige forhold.

Metanforordningens artikel 7 giver adgang for enhver fysisk eller juridisk person til at indgive en skriftlig klage til den kompetente myndighed over en metanaktørs potentielle overtrædelse af forordningen.

En part, der har modtaget en afgørelse om klage indgivet til den kompetente myndighed jf. metanforordningens artikel 7, vil kunne indbringe denne afgørelse for domstolene i henhold til retsplejelovens regler, der tillader en mere vidtgående bevisførelse end hvad der ville være muligt i forbindelse med Energiklagenævnets sagsbehandling. Undertaget herfra vil imidlertid være klager, hvor parten finder, at myndigheden ikke har overholdt forvaltningsretlige regler og principper, idet sådanne klager altid vil kunne indbringes for Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at Energiklagenævnet vil forblive rette klageinstans om alle forvaltningsretlige forhold om afgørelser truffet af den kompetente myndighed i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i medfør af loven, jf. forslaget's stk. 1, også selv om forslaget's stk. 2, vil hindre, at nævnet kan tage stilling til afgørelsens materielle indhold. Dermed vil Energiklagenævnet kunne yde parten i sagen en let tilgængelig retlig beskyttelse vedrørende spørgsmål om, hvorvidt myndighedsafgørelser i henhold til metanforordningen, loven og regler udstedt i

medfør af loven, som omhandlet i forslaget stk. 1, er blevet truffet i overensstemmelse med forvaltningsretten.

Udtrykket »forvaltningsretlige forhold«, der afgrænser bestemmelsens anvendelsesområde, vil omfatte hele den generelle forvaltningsret, som typisk angår myndighedens mulige overtrædelse af forvaltningslovens bestemmelser eller de uskrevne forvaltningsretlige principper, såsom myndighedens overholdelse af partshøringspligt, begrundelsespligt, habilitetsregler, tavshedspligt, pligten til at yde klagevejledning eller f.eks. overholdelsen af det forvaltningsretlige ligebehandlingsprincip, m.v.

Det foreslås i § 15, stk. 3, at den kompetente myndigheds afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den administrative klageadgang vil blive afskåret til anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Den overvejende del af de afgørelser, som den kompetente myndighed vil træffe, vil være af teknisk karakter og vil forudsætte betydelig teknisk indsigt på området. Denne tekniske indsigt findes i den kompetente myndighed og Energiklagenævnet.

Det foreslås i § 15, stk. 4, at en klage skal være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en klage vil skulle være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt. Klagen skal indgives til den kompetente myndighed, som forudsættes at fremsende klagen og dennes materiale til Energiklagenævnet.

Klagen vil skulle overholde forslaget krav om, at skriftlig kommunikation til og fra den kompetente myndighed vil skulle foregå digitalt og under anvendelse af de it-systemer, digitale formater og identifikationsløsninger, som myndigheden anviser.

Der henvises i øvrigt til forslaget § 12 og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget vil ikke afskære den almindelige adgang til at få afgørelser prøvet ved domstolene.

Det foreslås i § 15, stk. 5, at energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet vil kunne bemyndige nævnets formand til at kunne træffe afgørelse i sager, der efter nævnets opfattelse egner sig hertil. Dette vil f.eks. kunne ske ved, at nævnet udpeger bestemte typer sager eller afgørelser, der erfaringsmæssigt ikke giver anledning til principielle overvejelser eller væsentlig tvivl, idet formanden samtidig vil bevare muligheden for, efter en konkret vurdering af sagen, at tilbagevise atypiske sager til afgørelse i nævnets plenum.

Det foreslås i § 15, stk. 6, at afgørelser ikke kan indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den administrative rekursmulighed vil blive udnyttet fuldt ud, inden en afgørelse kan indbringes for domstolene.

En »endelig administrativ afgørelse« foreligger som regel, når den øverste administrative klageinstans har fået klagesagens genstand forelagt til prøvelse og enten afgjort spørgsmålet eller afvist at behandle sagen. Øverste administrative klageinstans for danske myndighedsafgørelser i henhold til den foreslåede stk. 1, er som udgangspunkt Energiklagenævnet.

Til § 16

Det foreslås i § 16, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse af klage, herunder om formkrav til klagen og undtagelser fra klageadgang.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om indgivelse af klage, herunder formkrav til klagen.

»Nærmere regler« vil eksempelvis kunne omhandle klageadgange, klagefrister, eller klageprocedurer, herunder formkrav og krav om digital indgivelse af klagen, i det omfang, at dette vil være foreneligt med de øvrige bestemmelser i loven samt metanforordningen.

Til § 17

Den kompetente myndighed skal under udførelsen af sine opgaver efter metanforordningens artikel 5 træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes. Ifølge metanforordningens artikel 33, stk. 1, skal medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionsreglerne anvendes. Ifølge artikel 33, stk. 1-5, skal medlemsstaterne sikre, at den nationale kompetente myndighed har adgang til effektive sanktionsmidler, herunder pålæg af bøder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 17, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme påbud udstedt efter § 7, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den, der undlader at efterkomme et påbud efter § 7, stk. 1, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. »Påbud« omfatter bl.a. påbud, hvor en fysisk eller juridisk person påbydes at bringe et forhold i overensstemmelse med metanforordningens regler.

Bødens størrelse bør fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af klimaet og den grønne omstilling.

De, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de, der ikke lever op til kravene. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få adressaterne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne.

Straffen skal stå i et passende forhold til den pågældende overtrædelse og tage hensyn til størrelsen af metanaktørens omsætning, samt om der er tale om gentagne overtrædelser af ens karakter. Mindre alvorlige overtrædelser af metanforordningen bør derfor påvirke bødens størrelse i formildende retning, mens alvorlige overtrædelser bør påvirke bødens størrelse i skærpande retning. Gentagne overtrædelser af ens karakter, f.eks. gentagen overtrædelse af rapporteringspligten, bør ligeledes påvirke bødens størrelse i skærpande retning ligesom størrelsen af metanaktørens omsætning bør gøre.

Bødeniveauet skal i øvrigt stå i et rimeligt forhold til de miljøskader og indvirkninger på menneskers sikkerhed og sundhed, som overtrædelsen har forårsaget eller potentielt kunne forårsage.

Forslaget lægger op til, at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 75.000 kr. eller 10.000 €. Dette er den samme minimumssats som i den nært beslægtede kvoteordning (EU ETS).

Fastsættelse af straffens størrelse vil bero på domstolens konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder i det enkelte tilfælde. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpande eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel. Særligt forhold vedrørende en virksomheds størrelse, grad af professionalisering og samarbejdsvilje vil have en indvirkning på bødens størrelse af hensyn til at opnå den tilsigtede præventive virkning differentieret i forhold til virksomhedens størrelse.

Det foreslås i § 17, stk. 1, nr. 2, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at afgive oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, som krævet efter § 4, stk. 2 eller 8, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den der undlader at afgive oplysninger, eller afgiver urigtige oplysninger eller vildledende oplysninger, som krævet efter § 4, stk. 2 eller 8, stk. 1, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Den foreslåede § 4, stk. 2, angår oplysninger, der er nødvendige for at afklare, om et forhold er omfattet af metanforord-

ningen. Den foreslåede § 8, stk. 1, angår oplysninger som skønnes nødvendige for varetagelsen af den kompetente myndigheds opgaver i henhold til metanforordningen.

Ansvarssubjektet vil være den fysiske eller juridiske person som en anmodning om oplysninger efter den foreslåede § 4, stk. 2 eller § 8, stk. 1, retter sig mod.

Bødens størrelse bør fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af klimaet og den grønne omstilling.

De metanaktører, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de metanaktører, der ikke lever op til kravene. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få metanaktørerne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne.

Straffen skal stå i et passende forhold til den pågældende overtrædelse og tage hensyn til størrelsen af metanaktørens omsætning, samt om der er tale om gentagne overtrædelser af ens karakter. Mindre alvorlige overtrædelser af metanforordningen bør derfor påvirke bødens størrelse i formildende retning, mens alvorlige overtrædelser bør påvirke bødens størrelse i skærpande retning. Gentagne overtrædelser af ens karakter f.eks. gentagen overtrædelse af rapporteringspligten, bør ligeledes påvirke bødens størrelse i skærpande retning ligesom størrelsen af metanaktørens omsætning bør gøre.

Bødeniveauet skal i øvrigt stå i et rimeligt forhold til de miljøskader og indvirkninger på menneskers sikkerhed og sundhed som overtrædelsen har forårsaget eller potentielt kunne forårsage.

Forslaget lægger op til at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 75.000 kr. eller 10.000 €. Dette er den samme minimumssats som i den nært beslægtede kvoteordning (EU ETS).

Fastsættelse af straffens størrelse vil bero på domstolens konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder i det enkelte tilfælde. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpande eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel. Særligt forhold vedrørende en virksomheds størrelse, grad af professionalisering og samarbejdsvilje vil have en indvirkning på bødens størrelse af hensyn til at opnå den tilsigtede præventive virkning differentieret i forhold til virksomhedens størrelse.

Det foreslås i § 17, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren, i forskrifter der udstedes efter loven, kan fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser som udstedes efter loven.

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at ministeren i forbindelse med udstedelse af administrative regler med hjemmel i lovforslaget kan fastsætte bødebemmelser til brug for tilfælde hvor reglerne overtrædes. Dette kan efter omstændighederne være påkrævet med henblik på at sikre, at der står egnede håndhævelsesmidler til rådighed i tilfælde af en manglende efterlevelse af de fastsatte regler.

Bødens størrelse bør fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af klimaet og den grønne omstilling.

De metanaktører, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de metanaktører, der ikke lever op til kravene. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få metanaktørerne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne.

Straffen skal stå i et passende forhold til den pågældende overtrædelse og tage hensyn til størrelsen af metanaktørens omsætning, samt om der er tale om gentagne overtrædelser af ens karakter. Mindre alvorlige overtrædelser af metanforordningen bør derfor påvirke bødens størrelse i formildende retning, mens alvorlige overtrædelser bør påvirke bødens størrelse i skærpande retning. Gentagne overtrædelser af ens karakter, f.eks. gentagne overtrædelse af rapporteringspligten, bør ligeledes påvirke bødens størrelse i skærpande retning ligesom størrelsen af metanaktørens omsætning bør gøre.

Bødeniveauet skal i øvrigt stå i et rimeligt forhold til de miljøsikringer og indvirkninger på menneskers sikkerhed og sundhed, som overtrædelsen har forårsaget eller potentielt kunne forårsage.

Forslaget lægger op til at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 75.000 kr. eller 10.000 €. Dette er den samme minimumssats som i den nært beslægtede kvoteordning (EU ETS).

Bødens størrelse vil bero på domstolens konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder i det enkelte tilfælde. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpande eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel. Særligt forhold vedrørende en virksomheds størrelse, grad af professionalisering og samarbejdsvilje vil have en indvirkning på bødens størrelse af hensyn til at opnå den tilsigtede præventive virkning differentieret i forhold til virksomhedens størrelse.

Det foreslås i § 17, stk. 3, at klima-, energi- og forsynings-

ministeren fastsætter bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat i metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en pligt for ministeren til at fastsætte bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af bestemte regler fastsat i metanforordningen, samt en mulighed for at fastsætte yderligere bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af de øvrige regler fastsat i EU-retsakter omfattet af metanforordningen, hvis dette findes nødvendigt for at sikre at forordningen overholdes.

Det er bestemmelsens hensigt, at forpligte den kompetente myndighed til at fastsætte regler om straf for overtrædelse af en lang række af metanforordningens regler, som forordningen kræver efter metanforordningens artikel 33, stk. 2, litra e, og stk. 5. Herudover er det bestemmelsens hensigt at sikre en bred adgang for ministeren til at kunne fastsætte bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat i metanforordningen i bred forstand, såfremt det findes nødvendigt for at sikre, at forordningen overholdes.

Metanforordningen i bred forstand omfatter udover metanforordningen også eventuelle kommende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter omfattet af forordningen. Metanforordningens artikel 34 indeholder bl.a. beføjelser til Europa-Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter.

Ansvarssubjektet vil være den fysiske eller juridiske person som overtræder bestemmelserne i EU-retsakter omfattet af metanforordningen.

Bødens størrelse bør fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af klimaet og den grønne omstilling.

De metanaktører, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de metanaktører, der ikke lever op til kravene. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få metanaktørerne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne.

Straffen skal stå i et passende forhold til den pågældende overtrædelse og tage hensyn til størrelsen af metanaktørens omsætning, samt om der er tale om gentagne overtrædelser af ens karakter. Mindre alvorlige overtrædelser af metanforordningen bør derfor påvirke bødens størrelse i formildende retning, mens alvorlige overtrædelser bør påvirke bødens størrelse i skærpande retning. Gentagne overtrædelser af ens karakter f.eks. gentagne overtrædelse af rapporteringspligten, bør ligeledes påvirke bødens størrelse i skærpande retning ligesom størrelsen af metanaktørens omsætning bør gøre.

Forslaget lægger op til at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 75.000 kr. eller 10.000 €. Dette er den samme

minimumssats som i den nærbeslægtede kvoteordning (EU ETS).

Fastsættelse af bødens størrelse vil bero på domstolens konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder i det enkelte tilfælde. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel. Særligt forhold vedrørende en virksomheds størrelse, grad af professionalisering og samarbejdsvilje vil have en indvirkning på bødens størrelse af hensyn til at opnå den tilsigtede præventive virkning differentieret i forhold til virksomhedens størrelse.

For så vidt angår juridiske personer må bøder for overtrædelse af metanforordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2 ikke overstige 20 % af årsomsætningen i det foregående regnskabsår. For fysiske personer må de pågældende bøder ikke overstige 20 % af årsindkomsten i det foregående kalenderår. Dette følger af forordningens artikel 33, stk. 2, sidste afsnit.

Det foreslås i § 17, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om konfiskation af økonomiske fordele opnået ved overtrædelse af regler fastsat i metanforordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en pligt for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om konfiskation af økonomiske fordele opnået ved overtrædelse af regler fastsat i metanforordningen.

Begrebet »økonomiske fordele« vil omfatte en opnået fortjeneste såvel som et undgået tab, som følger af en overtrædelse af metanforordningen.

Det er bestemmelsens hensigt at sikre, at den kompetente myndighed vil få tildelt de fornødne beføjelser som kræves efter metanforordningens artikel 33, stk. 2, litra b, hvorefter den kompetente myndighed som minimum skal kunne vedtage afgørelser om konfiskation af den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab som følge af overtrædelse af forordningens artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2, forudsat at de ikke bringer energiforsyningsikkerheden i fare. I artikel 33, stk. 2, litra b, i den danske version af forordningen

er det engelske begreb »confiscation«, ved en fejl, blevet oversat til »beslaglæggelse«. Den direkte oversættelse af »confiscation« er »konfiskation«, mens »beslaglæggelse« oversættes til »seizure«. Forskellen på »beslaglæggelse« og »konfiskation« er, at »beslaglæggelse« kun er midlertidigt, mens »konfiskation« er permanent.

Metanforordningen omfatter ud over forordningen også eventuelle kommende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Metanforordningens artikel 34 indeholder bl.a. beføjelser til Europa-Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter.

Det foreslås i § 17, stk. 5, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at juridiske personer, ville kunne pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Lovforslaget er erhvervsrettet, og adressaterne for metanforordningens bestemmelser, herunder strafbestemmelser, vil typisk være organiseret i virksomhedsform eller som juridiske personer i øvrigt. Det er derfor væsentligt at sikre et entydigt grundlag for strafbestemmelser anvendelse i overensstemmelse med reglerne i straffelovens 5. kapitel, der omhandler strafansvar for juridiske personer, samt i overensstemmelse med de dertil knyttede regler og vejledninger, såsom Rigsadvokatens meddelelser om strafansvar for juridiske personer m.v.

Til § 18

Metanforordningen trådte i kraft den 4. august 2024.

Det foreslås i § 18, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Til § 19

Det foreslås i § 19, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Bestemmelsen følger af, at sagsområdet er overtaget i henhold til henholdsvis den færøske hjemmestyreordning og den grønlandske selvstyreordning.